

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์

การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักกมีชีวิต น้ำหนักชาต และน้ำหนักกล้ามเนื้อออกส่วนนอก

ผลจากการศึกษา พบว่า เมื่ออายุเพิ่มขึ้น ไก่พื้นเมืองมีน้ำหนักกมีชีวิต และน้ำหนักชาต และน้ำหนักกล้ามเนื้อออกส่วนนอกเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเชิงทางสถิติ ($P<0.01$) (Table 3) ทั้งนี้โดยความแตกต่างของระบบการเลี้ยงไม่มีผลทำให้ไก่น้ำหนักกมีชีวิต น้ำหนักชาต และน้ำหนักของกล้ามเนื้อไก่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) ออย่างไรก็ตาม พบว่าความแตกต่างของเพศมีผลต่อน้ำหนักกมีชีวิตและน้ำหนักชาตไก่ที่เลี้ยงทั้งสองระบบการเลี้ยง ($P<0.01$) ทั้งนี้เมื่อไก่มีอายุเท่ากัน ไก่เพศผู้มีน้ำหนักกมีชีวิต น้ำหนักชาต และน้ำหนักของกล้ามเนื้อออกส่วนนอกมากกว่าไก่เพศเมีย ($P<0.01$) ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องจากความแตกต่างทางสรีระระหว่างเพศ

เมื่อน้ำหนักชาตและน้ำหนักกล้ามเนื้อออกส่วนนอกมากค่าในวัยเป็นปีор์เซ็นต์ พบว่าความแตกต่างของอายุ ระบบการเลี้ยง และเพศ ไม่มีผลทำให้ไก่มีปีอร์เซ็นต์ชาตแตกต่างกัน ($P>0.05$) ขณะที่ความแตกต่างของอายุมีผลทำให้ไก่ที่เลี้ยงทั้งสองระบบมีปีอร์เซ็นต์ของกล้ามเนื้อออกเพิ่มขึ้น ($P<0.01$) นอกจากนี้ดังแต่อายุ 14 สัปดาห์ ขึ้นไป พบว่าไก่ที่เลี้ยงในระบบการเลี้ยงแบบประเพณีปีอร์เซ็นต์ของกล้ามเนื้อออกมากกว่าไก่ที่เลี้ยงในระบบไม่ประเพณี ($P<0.01$) ทั้งนี้ไก่เพศผู้มีปีอร์เซ็นต์ของกล้ามเนื้อส่วนนี้สูงกว่าไก่เพศเมีย ($P<0.01$) เมื่อพิจารณาช่วงอายุไก่ที่ให้น้ำหนักกมีชีวิตเหมาะสมกับความต้องการของตลาดการบริโภคที่น้ำหนักกมีชีวิตประมาณ 1.5 กก. พบว่าช่วงอายุที่ให้น้ำหนักดังกล่าวอยู่ที่ 16 สัปดาห์สำหรับการเลี้ยงแบบประเพณีและที่ 18 สัปดาห์สำหรับการเลี้ยงแบบไม่ประเพณี

เมื่อพิจารณาเบริกนเทียบกับการเจริญเติบโตของไก่กระทงซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่ผ่านการพัฒนาให้มีอัตราการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว พบว่าไก่กระทงที่อายุ 2 – 12 สัปดาห์มีการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักกมีชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) ในช่วงน้ำหนัก 420 – 3,603 กรัม ดังแสดงใน Table 1 ภาคผนวก ก โดยที่ระดับอายุระหว่าง 4 – 6 สัปดาห์ จะให้ค่าน้ำหนักกมีชีวิตในช่วงประมาณ 1.1 – 1.9 กก. สำหรับน้ำหนักชาตที่ช่วงน้ำหนักกมีชีวิตเท่ากันของไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีค่าใกล้เคียงกัน Figure 1 และการเบริกนเทียบน้ำหนักกมีชีวิตที่ช่วงอายุต่างๆของไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงทั้งสองระบบและไก่กระทง พบว่าในไก่พื้นเมืองทั้งสองระบบจะมีอัตราการเจริญเติบโตช้าลงเมื่อเลี้ยงดังช่วงอายุหลังจาก 18 สัปดาห์ โดยมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นอย่างในมีนัยสำคัญสำหรับการเลี้ยงแบบประเพณีและน้ำหนักคงที่หากเลี้ยงแบบไม่ประเพณี ส่วนไก่กระทงจะมีการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักอย่างมีนัยสำคัญอย่างต่อเนื่องในอัตราที่สูงกว่าไก่พื้นเมือง แต่อัตราการเพิ่มของน้ำหนักจะมีปีอร์เซ็นต์การเพิ่มลดลงเมื่อเลี้ยงหลังจาก 6 สัปดาห์ โดยลดจาก 72% เหลือ 32%, 23% และ 12% ในสัปดาห์ที่ 8, 10 และ 12 ตามลำดับ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถเลี้ยงไก่กระทงเกิน 12 สัปดาห์ได้เนื่องจากอัตราการตายของไก่เพิ่มขึ้น ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการเก็บข้อมูล

Table 3 Effects of age and rearing systems on live weight, carcass weight and breast (*Pectoralis major*) weight of Thai indigenous chicken (Gai Dang)

Age	Live weight, kg		Carcass weight, kg		Carcass, %		Breast weight, kg		Breast, %	
	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive
6	421.78±44.51 ^f	423.29±62.33 ^f	350.52±45.50 ^f	328±38.83 ^f	83.19±0.88	80.28±1.85	41.39±4.18 ^f	41.78±3.58 ^a	11.81±0.34 ^a	12.70±0.78 ^{ab}
8	707.76±91.66 ^{ad}	673.068±66.80 ^{ad}	628.12±65.25 ^{ad}	540.06±45.30 ^{ad}	81.15±0.28	80.37±2.80	74.96±14.07 ^{ad}	68.16±7.74 ^{ad}	11.94±0.83 ^{bcd}	12.62±0.66 ^{bcd}
10	886.39±223.02 ^{bc}	937.76±161.98 ^{bc}	738.72±190.08 ^{bc}	791.68±157.19 ^{bc}	83.35±2.62	84.16±3.62	93.08±26.77 ^c	98.55±13.5 ^c	12.60±1.04 ^{bcd}	12.45±0.70 ^{bcd}
12	1184.02±268.42 ^{cd}	1135.24±206.57 ^{cd}	979.02±202.86 ^{cd}	917.14±164.05 ^{cd}	83.01±2.74	80.81±1.55	116.71±21.52 ^{cd}	109.02±20.76 ^d	11.92±0.68 ^{cd}	11.89±0.85 ^{bcd}
14	1343.70±243.7 ^e	1361.84±157.50 ^{bcd}	1143.31±198.07 ^{bcd}	1121.19±144.21 ^{bcd}	85.20±1.09	82.21±2.39	149.50±23.01 ^{cd}	133.08±20.99 ^e	13.08±0.84 ^{bcd}	11.87±1.14 ^{bcd}
16	1559.74±280.87 ^{bc}	1302.46±314.84 ^e	1318.46±238.38 ^{bcd}	1111.59±290.41 ^{bcd}	84.55±1.88	85.28±7.81	176.98±30.38 ^{bcd}	142.87±52.45 ^{bcd}	13.43±1.17 ^{bcd}	12.85±2.12 ^{bcd}
18	1586.15±299.57 ^{bc}	1641.61±355.11 ^{bcd}	1300.48±289.84 ^{bcd}	1320.49±293.68 ^{bcd}	82.72±14.57	80.36±2.17	175.94±32.98 ^{bcd}	163.00±44.94 ^{bcd}	13.53±1.97 ^{bcd}	12.34±1.07 ^{bcd}
20	1760.29±402.87 ^{bcd}	1810.14±374.10 ^e	1475.74±366.49 ^{bcd}	1512.08±318.61 ^e	83.53±3.14	83.48±2.02	199.00±47.68 ^{bcd}	204.99±35.07 ^{bcd}	13.49±0.95 ^{bcd}	14.51±0.81 ^e
22	1785.07±319.99 ^{ab}	1778.61±393.22 ^e	1436.61±284.21 ^{bcd}	1486.45±378.39 ^e	80.36±4.15	83.23±6.61	216.36±33.25 ^{bcd}	201.75±43.72 ^{bcd}	15.05±1.29 ^e	13.57±0.87 ^e
24	2043.23±668.18 ^e	1755.16±247.05 ^e	1701.79±561.78 ^e	1467.95±202.95 ^e	83.37±3.85	83.71±2.43	241.10±82.25 ^e	198.12±29.35 ^e	14.18±0.77 ^{bcd}	13.49±1.52 ^e
Block	**	**	**	**	ns	ns	**	**	**	**
Age	**	**	**	**	ns	ns	**	**	**	**
System	ns		ns		ns		ns		**	
Age*System	ns		ns		ns		ns		ns	

Data are presented as mean ± standard deviation. n = 20 for age 6 - 12 weeks, n = 15 for age 14 - 18 weeks, n = 10 for age 20 - 24 weeks

^{a b c d e f} Means within column with differing superscripts are significantly different (P<0.05); * = P<0.05; * = P<0.01; ns = non-significant difference at P>0.05)

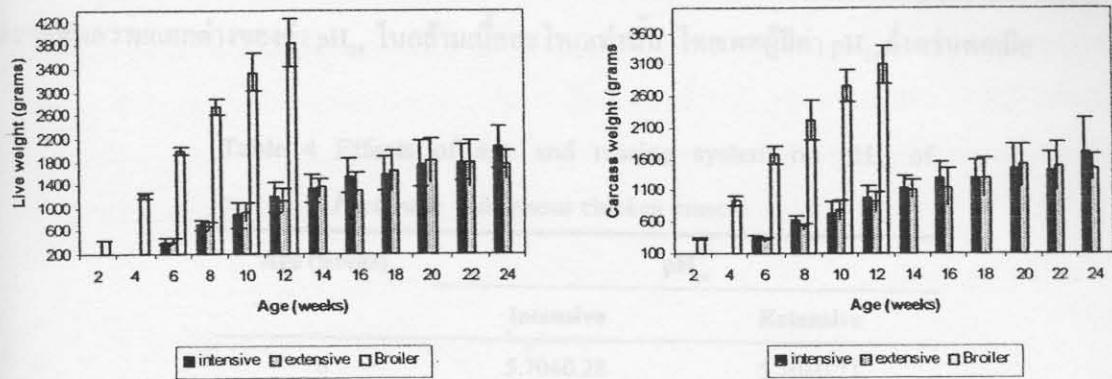

Figure 1 Live weight and carcass weight of *Pectoralis* muscles at differing ages of broiler and Thai indigenous chicken reared under intensive and extensive systems

องค์ประกอบของกล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองที่ระดับอายุและระบบการเลี้ยงต่างกันเทียบกับไก่ครัว

ความเป็นกรดและด่างของกล้ามเนื้อ (pH)

ค่า pH₂₄ ของกล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองที่ทำการศึกษาครั้งนี้ได้แสดงไว้ใน Table 4 ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างระหว่างอายุและระบบการเลี้ยงไม่มีผลทำให้กล้ามเนื้อออกส่วนอกของไก่มี pH₂₄ แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) นอกจากนี้ความแตกต่างของเพศก็ไม่มีผลทำให้กล้ามเนื้อของไก่มีค่า pH₂₄ แตกต่างกัน ($P>0.05$) ค่า pH₂₄ ของกล้ามเนื้อออกส่วนอกที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้มีค่าใกล้เคียงกับผลการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของกล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองและไก่คอกล่อนที่เลี้ยงแบบพื้นบ้านของ ไชยวาระ และคณะ (2547) ที่รายงานว่า มีค่า pH₂₄ เท่ากับ 5.84 และ 5.88 ตามลำดับ และยังใกล้เคียงกับรายงานของ Wattanachant และคณะ (2004) ซึ่งรายงานว่า กล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองมีค่า pH₂₄ เท่ากับ 5.87 และผลการศึกษาของ สัญชัย และคณะ (2546) ที่พบว่า ค่า pH₂₄ ของกล้ามเนื้อออกส่วนอกของไก่พื้นเมืองมีค่าอยู่ในช่วง 5.72 ถึง 5.82 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Bihan-Duval และคณะ (2001) ที่รายงานว่า ค่า pH₂₄ ของกล้ามเนื้อออกส่วนอกของไก่เนื้อ มีค่าเท่ากับ 5.82

สำหรับอิทธิพลของเพศที่มีต่อค่า pH₂₄ ของกล้ามเนื้อออกส่วนอกนั้น ถึงแม้ว่าการศึกษาครั้งนี้จะตรวจไม่พบความแตกต่างในเรื่องนี้ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ ไชยวาระ และคณะ (2547) ที่ทำการศึกษาในกล้ามเนื้อออกส่วนอกของไก่คอกล่อนและไก่พื้นเมือง โดยรายงานว่า อิทธิพลของเพศไม่มีผลต่อค่า pH₂₄ ของกล้ามเนื้อ แต่แตกต่างกับรายงานผลการศึกษาของ สัญชัย และคณะ (2546) พบว่า กล้ามเนื้อออกของไก่พื้นเมือง เพศผู้มีค่า pH₂₄ สูงกว่าที่ตรวจพบในไก่เพศเมีย ($P<0.01$) ขณะที่ De Marchi และคณะ (2005) ได้ตรวจหาค่า

pH_{24} ในกล้ามเนื้ออกรส่วนอกและกล้ามเนื้อสะโพกของไก่พื้นเมืองของประเทศอิตาลี (Padovana breed) โดยตรวจพบความแตกต่างของค่า pH_{24} ในกล้ามเนื้อสะโพกเท่านั้น โดยเพศผู้มีค่า pH_{24} ต่ำกว่าเพศเมีย

Table 4 Effects of age and rearing system on pH_{24} of *Pectoralis* indigenous chicken muscle

Age (weeks)	pH_{24}	
	Intensive	Extensive
6	5.70±0.28	5.70±0.21
8	5.90±0.15	5.81±0.28
10	5.87±0.25	5.90±0.21
12	5.81±0.19	5.74±0.25
14	5.82±0.08	5.78±0.07
16	5.89±0.14	5.95±0.15
18	5.90±0.12	5.89±0.18
20	5.88±0.28	5.90±0.14
22	5.85±0.11	5.89±0.17
24	5.84±0.11	5.87±0.15
Sex	ns	ns
Age	ns	ns
System		ns
Age * System		ns

Mean±sd., n = 10 (5 birds x 2 determinations)

ns= no significant difference ($P>0.05$); Sex = block

ค่าความเป็นกรดค่า pH_{24} ของกล้ามเนื้อไก่กระทงที่ระดับอายุต่างๆแสดงใน Table 1 ภาคผนวก ก ซึ่งผลของอายุไม่มีอิทธิพลต่อค่า pH_{24} ของกล้ามเนื้อไก่กระทง ($P>0.05$) โดยจะมีค่าอยู่ในช่วง 5.48 – 5.69 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าในเนื้อไก่พื้นเมืองในทุกช่วงอายุดังแสดงใน Figure 2 เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ Qiao และ คณะ (2001) ในเนื้ออกรสของไก่กระทงพบว่า ค่า pH_{24} ของเนื้อที่มีสีปักดิครอญูที่ 5.96 ส่วนเนื้อที่มีสีอ่อนจะมีค่า pH_{24} น้อยกว่า 5.81 ค่าที่ได้จากการศึกษานี้ยังต่ำกว่าการรายงานค่า pH_{24} ของไก่กระทงที่ชาบูประมาณ 5 สัปดาห์ในกล้ามเนื้ออก (5.93 ± 0.1) โดย Wattanachant และ คณะ (2004) แต่จากการศึกษาของ Quentin และ คณะ (2003) ในไก่กระทงที่มีอัตราการเจริญเติบโตต่างกันพบว่าในกลุ่มไก่กระทงที่ให้ชาที่ช่วงอายุ 12 สัปดาห์ มีค่า pH_{24} เท่ากับ 5.59 ± 0.02

สำหรับการเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรดและค่า pH_{24} Forrest และคณะ (1975) อธิบายว่า ค่าความเป็นกรดและค่า pH_{24} ในกล้ามเนื้อมีค่าลดลงอย่างช้าๆ จากเดิมประมาณ 7.0 ลงไปเหลือประมาณ 5.6 – 5.7

ในเวลาประมาณ 6 – 8 ชั่วโมง หลังจากสัตว์ตาย โดย Lyon และ Buhr (1999) ได้สรุปว่า ระดับค่า pH₂₄ ในกล้ามเนื้อไก่จะแตกต่างตามชนิดของเส้นใยกล้ามเนื้อ (muscle fiber type) โดยค่าความเป็นกรดและค่าของกล้ามเนื้อจะ ส่งผลกระทบต่อค่าสีและความสามารถในการอุ้มน้ำของเนื้อ ซึ่ง Allen และคณะ (1998) รายงานว่า กล้ามเนื้อไก่ที่มีค่า pH ต่ำ ย่อมจะมีผลทำให้เนื้อมีค่า drip loss และค่า cooking loss สูงขึ้น ดังนั้นกล้ามเนื้อจึงมีความสามารถในการอุ้มน้ำลดลง

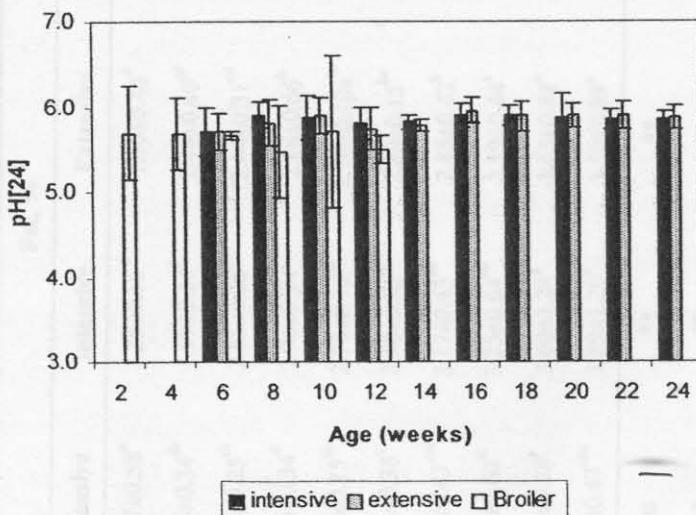

Figure 2 pH₂₄ of pectoralis muscles at differing ages of broiler and Thai indigenous chicken reared under intensive and extensive systems

องค์ประกอบทางเคมี (proximate composition)

ผลการศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของกล้ามเนื้อออกส่วนอกของไก่พื้นเมือง (Table 5) พบว่า เมื่ออายุของไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงทั้งสองระบบเพิ่มขึ้น กล้ามเนื้อส่วนนี้มีปริมาณความชื้นค่าลดลง ($P<0.01$) แต่มีปริมาณโปรตีนและไขมันเพิ่มขึ้น ($P<0.01$) โดยเมื่อไก่มีอายุ 22 สัปดาห์ กล้ามเนื้ออกส่วนอกมีระดับปริมาณโปรตีนและไขมันเมื่อคิดเป็นร้อยละสูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระบบการเลี้ยงทั้งสองระบบต่อปริมาณความชื้น โปรตีน ไขมัน และเต้า ในกล้ามเนื้ออกส่วนอกของไก่พื้นเมือง พบว่าความแตกต่างของระบบการเลี้ยงไก่ไม่มีผลทำให้ห้องค์ประกอบทางเคมีดังกล่าวแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) ทั้งนี้อาจเป็นผลของการเลี้ยงที่มีอิทธิพลร่วมกันต่อปริมาณไขมันที่สะสมในกล้ามเนื้อส่วนนี้ ($P<0.05$) นอกจากนี้ ยังพบว่าไก่พื้นเมืองเพศเมียที่เลี้ยงทั้งสองระบบมีปริมาณไขมันสูงกว่าไก่พื้นเมืองเพศผู้ ($P<0.01$)

Table 5 Effects of age and rearing system on proximate compositions of *Pectoralis* indigenous chicken muscle

Age (weeks)	Moisture, %		Protein, %		Fat, %		Ash, %	
	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive
6	77.79±0.26 ^a	76.33±1.46 ^{ab}	21.55±0.12 ^b	21.77±0.58 ^a	1.35±0.16 ^d	1.60±0.46 ^d	0.34±0.18	0.34±0.21
8	77.90±0.9 ^b	76.79±2.21 ^a	21.80±0.46 ^{fg}	22.16±0.34 ^{de}	1.99±0.24 ^d	2.40±0.40 ^{cd}	0.34±0.12	0.35±0.15
10	75.12±0.79 ^b	75.07±0.40 ^{abc}	22.31±0.25 ^{ef}	22.28±0.25 ^{de}	2.85±0.25 ^c	2.44±0.31 ^{cd}	0.34±0.12	0.35±0.08
12	74.60±0.90 ^{bc}	74.60±0.80 ^{bcd}	22.60±0.08 ^{de}	22.45±0.34 ^d	2.96±0.24 ^c	2.88±0.66 ^b	0.35±0.06	0.35±0.09
14	72.80±0.79 ^{cd}	74.57±0.5 ^{bcd}	22.99±0.09 ^{cd}	23.22±0.15 ^{bc}	2.73±0.16 ^{bc}	2.76±0.10 ^a ^{bc}	0.35±0.65	0.36±0.39
16	74.38±0.41 ^{bc}	74.42±0.77 ^{bcd}	23.08±0.13 ^{bcd}	23.11±0.38 ^c	2.88±0.26 ^{bc}	2.80±0.15 ^{bc}	0.35±0.12	0.35±0.29
18	73.46±1.1 ^{bc}	72.57±1.25 ^{ef}	23.42±1.05 ^{abc}	23.72±0.43 ^{abc}	3.17±0.43 ^{bc}	2.85±0.42 ^b	0.35±0.15	0.35±0.22
20	72.81±1.18 ^{cd}	73.62±1.08 ^{cdef}	23.74±0.14 ^a	23.76±0.60 ^{ab}	3.25±0.64 ^{bc}	3.19±0.44 ^a	0.35±0.13	0.35±0.18
22	73.83±2.52 ^{bc}	72.89±1.01 ^{def}	24.01±0.16 ^a	23.90±0.28 ^a	3.60±1.24 ^a	3.65±0.88 ^a	0.36±0.10	0.36±0.15
24	71.65±0.92 ^c	72.15±1.54 ^f	23.64±0.13 ^{ab}	23.66±0.47 ^{abc}	3.89±1.20 ^a	3.50±0.89 ^a	0.36±0.09	0.35±0.21
Sex	Ns	ns	ns	ns	**	**	Ns	ns
Age	**	**	**	**	**	**	Ns	ns
System	Ns		ns		ns		Ns	
Age*System	Ns		ns		*		Ns	

Data are presented as mean ± standard deviation. n = 10 (5 birds x 2 determinations)

^{a b c d f} Means within column with differing superscripts are significantly different (P<0.05); * = P<0.05; ** = P<0.01; ns= no significant difference (P>0.05); Sex = bloc

เนื่องจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบทางเคมีในกล้ามเนื้อของไก่พื้นเมืองไทยในช่วงอายุต่างๆ มีข้อมูลจำกัด ดังนั้นจึงขอนำข้อมูลนี้ไปเปรียบเทียบกับผลการศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของกล้ามเนื้อของส่วนนอกของไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงแบบพื้นบ้านและเป็นค่าเฉลี่ยจากไก่น้ำหนัก 1.3, 1.5 และ 1.8 กก. ที่รายงานโดย สัญชัย และคณะ (2546) ซึ่งการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักซากอาจสัมพันธ์กับอายุของไก่ โดยไก่ในช่วงน้ำหนักดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยของความชื้น โปรตีน และไขมัน เท่ากับ 73.47, 23.72 และ 0.43% ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับรายงานของ ไชยวรรณ และคณะ (2547) ที่ดำเนินการวิจัยในลักษณะเดียวกัน โดยรายงานว่า ไก่พื้นเมืองภาคใต้ที่เลี้ยงแบบพื้นบ้านมีปริมาณความชื้น โปรตีน และไขมัน เท่ากับ 73.39, 24.20 และ 0.20% ตามลำดับ จะเห็นว่าปริมาณความชื้นและโปรตีนที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้มีค่าใกล้เคียงกับรายงานผลการศึกษาทั้งสองเรื่องข้างต้น ยกเว้นปริมาณไขมันที่มีค่าสูงกว่ารายงานของ สัญชัย และคณะ (2546) ประมาณ 82.8-84.4% และต่ำกว่ารายงานของ ไชยวรรณ และคณะ (2547) ประมาณ 92.0-92.8% ทั้งนี้น่าจะเป็นผลมาจากการนิดและปริมาณของอาหารที่ไก่กิน ทั้งนี้ผลการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบทางเคมีในกล้ามเนื้อเมื่อไก่มีอายุมากขึ้นนี้สอดคล้องกับคำอธิบายของ Lawrie (1991) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบทางเคมีในกล้ามเนื้อของสัตว์จะเปลี่ยนแปลงไปตามอายุของสัตว์ ซึ่งโดยปกติเมื่อสัตว์มีอายุมากขึ้นปริมาณความชื้นและโปรตีนจะลดลง ลดลง ขณะที่ปริมาณ ไขมันจะเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาพบว่าปริมาณโปรตีนของกล้ามเนื้อของส่วนอกยังคงเพิ่มขึ้นเมื่ออายุของไก่เพิ่มขึ้นจนถึง 20 สัปดาห์ และไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในช่วงอายุ 20-24 สัปดาห์ ซึ่งน่าจะสัมพันธ์กับปริมาณความชื้นในกล้ามเนื้อที่ลดลงด้วย ขณะที่การเพิ่มขึ้นของอายุไม่มีผลทำให้ปริมาณเดือนในกล้ามเนื้อแตกต่างกัน ($P>0.05$) อย่างไรก็ตาม พนว่าปริมาณเดือนที่วิเคราะห์ต่ำกว่ารายงานของ ไชยวรรณ และคณะ (2547) (1.27%) และ Wattanachant และคณะ (2004) (1.03 %) ตามลำดับ สำหรับผลของการเพิ่มขึ้นของไขมันนี้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้มีค่าสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นพ วรรษ และคณะ (2541) ที่ศึกษาถึงผลของระดับโปรตีน และระบบการเลี้ยงต่อสมรรถภาพการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมืองและไก่สุกผสมพื้นเมือง โดยพบว่าความแตกต่างของระบบการเลี้ยงไก่ไม่มีผลทำให้กล้ามเนื้อมีปริมาณไขมันแตกต่างกัน ($P>0.05$)

การเปรียบเทียบองค์ประกอบทางเคมีของกล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองและไก่กระทงที่ช่วงอายุต่างๆแสดงดังใน Figure 3 องค์ประกอบทางเคมีของกล้ามเนื้อไก่กระทงที่ระดับอายุ 2-12 สัปดาห์แสดงใน Table 1 ภาคผนวก ก โดยปริมาณร้อยละของความชื้นจะมีค่าลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่ออายุไก่เพิ่มขึ้น ($P<0.01$) และมีค่าต่ำกว่าของไก่พื้นเมืองในทุกช่วงอายุ สำหรับค่าปริมาณโปรตีนของกล้ามเนื้อไก่กระทงจะค่อนข้างต่ำ 20.87% ถึง 20.35% ที่ช่วงอายุ 2-6 สัปดาห์ ($P<0.01$) และหลังจากนั้นปริมาณโปรตีนจะลดลงเหลือ 19.44-19.39% โดยในช่วงอายุไก่ 8-12 สัปดาห์ปริมาณโปรตีนไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.01$) ปริมาณโปรตีนของไก่กระทงต่ำกว่าของไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงทั้งสองระบบซึ่งอาจเป็นผลจากการนิปริมาณไขมันที่สูงกว่า ซึ่งองค์ประกอบไขมันในกล้ามเนื้อไก่กระทงพบว่าไม่มีความแตกต่างในช่วงอายุ 2-6 สัปดาห์ ($P>0.01$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 2.78 – 3.05% แต่ที่ช่วงอายุมากกว่า 6 สัปดาห์ปริมาณไขมันในกล้ามเนื้อจะเพิ่มขึ้น

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) โดยที่อายุ 12 สัปดาห์มีปริมาณไขมันเพิ่มขึ้นถึง 2 เท่าของช่วงอายุ 6 สัปดาห์แรก ส่วนปริมาณเล้าในกล้ามเนื้อ มีปริมาณเพิ่มขึ้นเมื่ออายุได้มากขึ้น ($P<0.01$)

Table 3. Effect of age and rearing system on proximate composition and total collagen

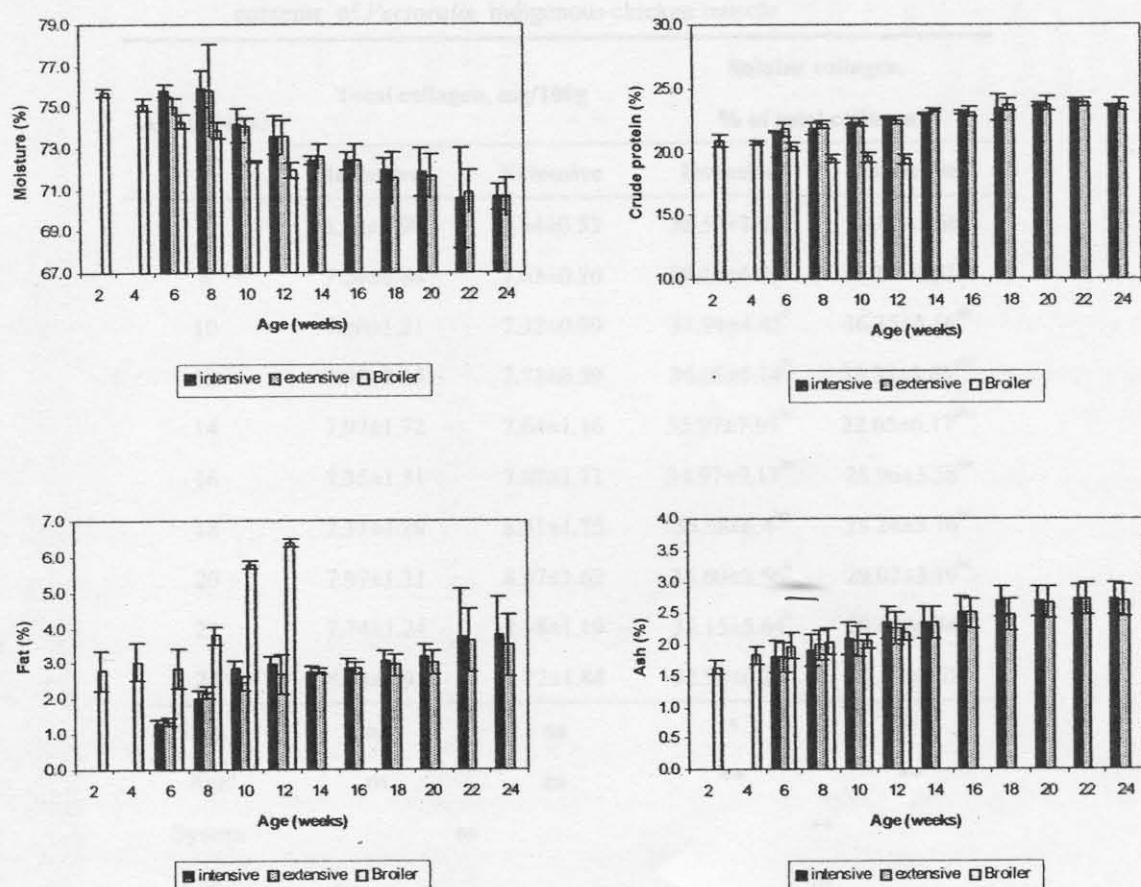

Figure 3 Proximate compositions of pectoralis muscles at differing ages of broiler and Thai indigenous chicken reared under intensive and extensive systems

ปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดในกล้ามเนื้อออกส่วนอก (Total collagen contents)

การศึกษารังนี้ได้วิเคราะห์ปริมาณคอลลาเจนทั้งหมด (total collagen content) และปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้ (soluble collagen content) ในกล้ามเนื้อออกส่วนอกของไก่พื้นเมืองที่อายุต่างๆ ซึ่งผลการศึกษา พบว่าอายุไม่มีผลต่อปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดในกล้ามเนื้อ ($P>0.05$) แม้ว่าจะมีแนวโน้มว่าเมื่อไก่มีอายุเพิ่มขึ้นกล้ามเนื้อจะมีปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดเพิ่ม นอกจากนี้ ความแตกต่างของระบบการเลี้ยงก็ไม่มีผลทำให้กล้ามเนื้ออกรส่วนอกของไก่พื้นเมืองมีปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดแตกต่างกันทางอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ ($P>0.05$) โดยความแตกต่างของเพศไม่มีผลทำให้กล้ามเนื้อไก่เป็นปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดแตกต่างกัน ($P>0.05$) ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดได้แสดงไว้ใน Table 6

Table 6 Effects of age and rearing system on total collagen and soluble collagen contents of *Pectoralis* indigenous chicken muscle

Age (weeks)	Total collagen, mg/100g		Soluble collagen, % of total collagen	
	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive
6	6.54±0.90	6.64±0.53	38.50±2.45 ^a	38.86±5.66 ^a
8	7.24±0.84	7.63±0.80	39.03±6.27 ^a	35.25±8.30 ^{abc}
10	7.80±1.21	7.32±0.99	37.94±4.43 ^b	36.35±5.56 ^{ab}
12	7.95±1.15	7.73±0.59	36.08±5.14 ^b	33.38±3.85 ^{abc}
14	7.97±1.72	7.64±1.16	35.97±7.93 ^{bc}	32.65±6.17 ^{abc}
16	7.35±1.31	7.87±1.71	34.97±9.17 ^{bc}	28.96±3.58 ^{bc}
18	7.31±1.29	8.31±1.75	35.58±6.4 ^{bc}	28.24±3.76 ^{bc}
20	7.97±1.31	8.57±1.62	36.60±2.56 ^b	29.02±3.19 ^{bc}
22	7.74±1.24	8.18±1.19	35.15±5.64 ^c	29.45±4.54 ^{bc}
24	8.84±0.91	8.72±1.84	32.98±6.26 ^c	27.59±4.78 ^c
Sex	ns	ns	*	*
Age	ns	ns	**	**
System		ns		**
Age *		ns		ns
System				

Mean±sd., n = 10 (5 birds x 2 determinations)

^{a b c d} Means within column with differing superscripts are significantly different ($P<0.05$); * = $P <0.05$; ** = $P<0.01$; ns= no significant difference ($P>0.05$); sex = block

สำหรับปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้ (Table 6) พบว่าเมื่ออายุของไก่พื้นเมืองเพิ่มขึ้น คอลลาเจนที่ละลายได้นิปริมาณลดลงอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$) และไก่ที่เลี้ยงในระบบการเลี้ยงแบบประภีตมีปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้สูงกว่าไก่ที่เลี้ยงในระบบการเลี้ยงแบบไนประภีต ($P<0.01$) นอกจากนี้ผลการศึกษาครั้งนี้ยังพบว่าความแตกต่างของเพศมีผลทำให้ปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้ในกล้ามเนื้ออกซ์ร่าน nokแตกต่างกัน ($P<0.05$) ทั้งในไก่ที่เลี้ยงในระบบการเลี้ยงแบบประภีตและไนประภีต โดยไก่เพศเมียมีปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้สูงกว่าไก่เพศผู้ ($P<0.05$)

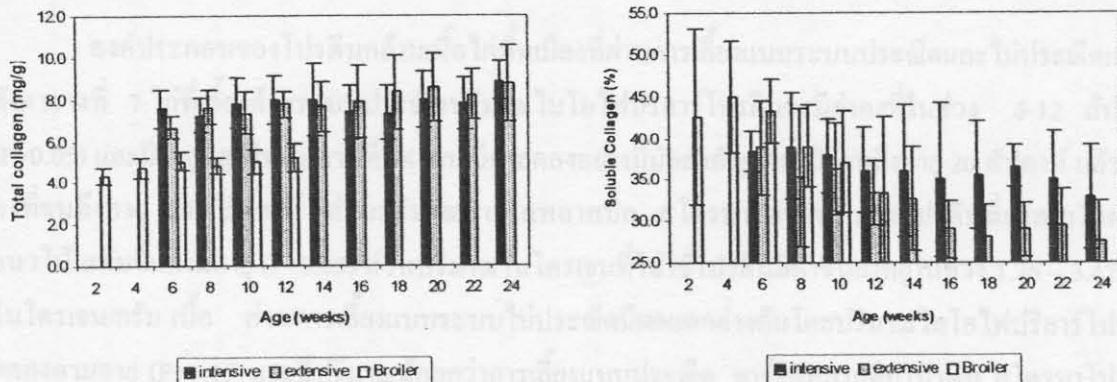

Figure 4 Total collagen (mg/g muscle) and soluble collagen content (% of total) of *pectoralis* muscles at differing ages of broiler and Thai indigenous chicken reared under intensive and extensive systems

Figure 4 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดและคอลลาเจนที่ละลายได้ของกล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองและไก่กระทง โดยไก่พื้นเมืองมีปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดสูงกว่าเนื้อไก่กระทงทุกช่วงอายุ แต่ปริมาณคอลลาเจนที่ละลายของไก่กระทงสูงกว่าในทุกช่วงอายุยกเว้นที่อายุ 12 สัปดาห์ สำหรับข้อมูลปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดและปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้ของไก่กระทงแสดงใน Table 1 (ภาคผนวก ก) พบว่าปริมาณคอลลาเจนในกล้ามเนื้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.28 – 5.27 มก./กรัม ในระหว่างช่วงอายุ 2 – 12 สัปดาห์ สำหรับร้อยละของปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในช่วงอายุ 2-12 สัปดาห์ของไก่กระทง ($P>0.05$) โดยมีค่าอยู่ในช่วง 33.34 – 44.81% เมื่อพิจารณาจากรูปจะเห็นแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดและการลดลงของคอลลาเจนที่ละลายได้ตามระดับอายุของไก่

อนึ่ง ผลการเพิ่มขึ้นคอลลาเจนทั้งหมดและการลดลงของปริมาณคอลลาเจนที่ละลายเมื่ออายุของไก่เพิ่มขึ้นนี้ ถอดคล้องผลการศึกษาของ ไซบารูณ และคณะ (2547) ที่รายงานว่า กล้ามเนื้อกล่องส่วนอกของไก่พื้นเมืองซึ่งมีน้ำหนักตัว 1.3, 1.5 และ 1.8 กก. ซึ่งมีอายุอยู่ในช่วง 14 ถึง 20 สัปดาห์ มีปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดเท่ากัน 6.72, 8.05 และ 8.71 มก./เนื้อ 100 กรัม ตามลำดับ และมีปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้เท่ากัน 15.80, 18.02 และ 16.73% ของปริมาณคอลลาเจนทั้งหมด ตามลำดับ จากการรายงานของ Nakamura และคณะ (1975) พบว่าปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดของไก่ไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตามอายุ แต่ปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้ของไก่กระทงลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามอายุ ในแง่ของการเปลี่ยนแปลงปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดและคอลลาเจนที่ละลายได้นั้น Moran (1999) รายงานว่า ปริมาณเนื้อเยื่อเกี่ยวพันในกล้ามเนื้อจะเพิ่มขึ้น เมื่ออายุของสัตว์เพิ่มขึ้น โดยคอลลาเจนเป็นเนื้อเยื่อเกี่ยวพันที่มีปริมาณมากที่สุดในกล้ามเนื้อ และมีผลต่อคุณภาพเนื้อในแง่ของความนุ่มนวลเหนียว (tenderness) เพราะเมื่อสัตว์มีอายุมากขึ้น ไม่เลกฤทธิ์ของคอลลาเจนจะจับตัวกันเกิดสภาพ intermolecular crosslink มีผลทำให้การละลายได้ของคอลลาเจนลดลง (Lawrie, 1991; Warriss, 2000)

องค์ประกอบและรูปแบบของโปรตีนกล้ามเนื้อ

องค์ประกอบของโปรตีนกล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองที่ผ่านการเลือดแบนระบบประเพณีและไม่ประเพณีแสดงคังตารางที่ 7 ไก่ที่เลือดคั่วระบบประเพณีปริมาณในไอไฟบริลาร์โปรตีนจะมีค่าคงที่ในช่วง 6-12 สัปดาห์ ($P>0.05$) และมีค่าสูงสุดในสัปดาห์ที่ 14 และมีค่าลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจนถึงอายุ 20 สัปดาห์ แล้วมีค่าคงที่จนถึงอายุ 24 สัปดาห์ ส่วนปริมาณชาาร์โคพลาสมิก สโตรามาโปรตีน และโปรตีนที่ละลายในต่างมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามอายุ ($P<0.05$) ส่วนปริมาณในไครเจนที่ไม่ใช่โปรตีนมีค่าขั้นลงอยู่ในช่วง 1.26 – 3.42 มก. ในไครเจน/กรัม เมื่อ ส่วนการเลือดแบนระบบไม่ประเพณีมีผลแตกต่างกันโดยปริมาณในไอไฟบริลาร์โปรตีนลดลงตามอายุ ($P<0.05$) และมีปริมาณน้อยกว่าการเลือดแบนประเพณี ชาาร์โคพลาสมิกโปรตีน สโตรามาโปรตีน และโปรตีนที่ละลายในต่างเพิ่มขึ้นตามอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) โดยการเลือดแบนไม่ประเพณีมีปริมาณสูงในไครเจนและโปรตีนที่ละลายในต่างสูงกว่า การเลือดแบนประเพณีผลให้ปริมาณสัดส่วนในไอไฟบริลาร์โปรตีนของเนื้อไก่สูงกว่าการเลือดแบนไม่ประเพณีในช่วง 41.06 – 57.16% และ 31.22 – 56.52% ตามลำดับ ซึ่งผลของปริมาณองค์ประกอบโปรตีนกล้ามเนื้อที่แตกต่างกันโดยเฉพาะปริมาณในไอไฟบริลาร์ โปรตีนทำให้การเลือดแบนประเพณีให้ไก่ที่มีคุณภาพทางคุณสมบัติโปรตีนกล้ามเนื้อที่ดีกว่า เนื่องจากในไอไฟบริลาร์โปรตีนมีคุณสมบัติในการถุงน้ำและการเกิดเจลของโปรตีนส่งผลให้เนื้อมีคุณภาพในเรื่องนุ่มนิ่ม และการนำไปเปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ

สำหรับองค์ประกอบของโปรตีนกล้ามเนื้อของไก่กระทงที่ช่วงอายุ 2-12 สัปดาห์ แสดงผลในตารางที่ 8 โดยโปรตีนกล้ามเนื้อขององค์ประกอบเป็นโปรตีนในไอไฟบริลาร์ที่ไม่แตกต่างทางสถิติในช่วง 2-12 สัปดาห์ แต่มีปริมาณลดลงเมื่ออายุเพิ่มขึ้นที่ 8-12 สัปดาห์ ($P>0.05$) แต่มีอัตราจำในรูปสัดส่วนร้อยละขององค์ประกอบโปรตีนในไอไฟบริลาร์จะมีแนวโน้มที่ลดลงเมื่ออายุมากขึ้น ($P<0.05$) ส่วนชาาร์โคพลาสมิก โปรตีนจะมีปริมาณไม่แตกต่างกันในช่วงอายุ 2-12 สัปดาห์ ($P>0.05$) แต่มีอัตราจำในสัดส่วนร้อยละ พนว่า โปรตีนชาาร์โคพลาสมิกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) สำหรับโปรตีนที่ละลายได้ในสารละลายต่างและปริมาณสูงในไครเจนที่ไม่ใช่โปรตีนมีปริมาณไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในช่วงอายุ 2-12 สัปดาห์ ส่วนปริมาณสารในไครเจนที่ไม่ใช่โปรตีนมีปริมาณเพิ่มขึ้นเมื่ออายุไก่เพิ่มขึ้น ($P<0.05$) เมื่อเปรียบเทียบปริมาณในไอไฟบริลาร์โปรตีนพบว่ามีปริมาณสูงกว่าไก่พื้นเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ปริมาณชาาร์โคพลาสมิก สโตรามาโปรตีน และโปรตีนที่ละลายในต่างมีปริมาณน้อยกว่าในเนื้อไก่พื้นเมือง ซึ่งอาจมีผลให้คุณภาพของเนื้อไก่กระทงมีคุณภาพของโปรตีนกล้ามเนื้อที่ดีกว่า

รูปแบบของโปรตีนกล้ามเนื้อของไก่พื้นเมืองที่เลือดแบนระบบประเพณีและไม่ประเพณีที่ช่วงอายุ 6-24 สัปดาห์แสดงดัง Figure 5 จากรายงานวิจัยที่ผ่านมาโปรตีนกล้ามเนื้อในไอชินมีน้ำหนักโมเลกุล 480 kDa ซึ่งประกอบด้วย สองหน่วยของ heavy chains ที่ระดับน้ำหนักโมเลกุล 200 kDa และสี่หน่วยของ light chains มีน้ำหนักโมเลกุลอยู่ในช่วงประมาณ 16 – 27.5 kDa ส่วนโปรตีนแอคตินในรูปในไมเมอร์ของ G-actin

Table 7 Effect of age and rearing system on protein composition of *Pectoralis* indigenous chicken muscle

Age (weeks)	Non-protein N				Protein N (mg N/g muscle)					
	(mg N/g muscle)		myofibrillar		sarcoplasmic		stroma		Alkali-soluble	
	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive
6	1.79 ± 0.72 ^c	1.82 ± 0.09 ^f	12.03 ± 0.05 ^c (50.75 ± 0.80)	14.99 ± 0.10 ^a (56.53 ± 0.87)	10.11 ± 0.09 ^d (42.64 ± 0.47)	8.76 ± 0.45 ^b (33.00 ± 0.96)	0.49 ± 0.02 ^e (2.07 ± 0.07)	1.44 ± 0.05 ^{ab} (5.42 ± 0.08)	1.08 ± 0.30 ^g (8.67 ± 1.96)	1.34 ± 0.02 ^f (5.04 ± 0.17)
8	3.13 ± 0.68 ^{ab}	1.59 ± 0.10 ^f	10.35 ± 0.43 ^c (43.77 ± 1.39)	13.68 ± 0.18 ^b (51.11 ± 0.40)	10.78 ± 0.08 ^d (45.59 ± 0.13)	10.69 ± 0.03 ^{ef} (39.96 ± 0.11)	0.95 ± 0.03 ^{de} (4.01 ± 0.15)	1.05 ± 0.08 ^b (3.94 ± 0.02)	1.57 ± 0.25 ^e (11.03 ± 1.64)	1.34 ± 0.06 ^f (4.99 ± 0.26)
10	2.53 ± 0.56 ^{abc}	1.98 ± 0.19 ^f	11.03 ± 0.76 ^c (43.62 ± 1.79)	13.16 ± 0.06 ^b (46.92 ± 0.18)	11.02 ± 0.12 ^{ad} (43.65 ± 1.71)	11.35 ± 0.11 ^{ac} (40.46 ± 0.03)	1.01 ± 0.22 ^{ad} (4.01 ± 0.76)	1.42 ± 0.03 ^{ab} (5.04 ± 0.15)	2.20 ± 0.15 ^d (14.29 ± 0.93)	2.13 ± 0.10 ^c (7.58 ± 0.30)
12	2.42 ± 0.90 ^{bc}	2.16 ± 0.19 ^{ef}	10.92 ± 0.52 ^c (43.60 ± 2.39)	13.21 ± 0.08 ^b (49.42 ± 0.42)	11.33 ± 0.62 ^{ad} (45.21 ± 2.12)	10.06 ± 0.08 ^f (37.64 ± 0.25)	1.24 ± 0.06 ^{ad} (4.95 ± 0.21)	1.32 ± 0.18 ^{ab} (4.92 ± 0.61)	1.57 ± 0.03 ^e (10.22 ± 0.18)	2.14 ± 0.05 ^c (8.02 ± 0.64)
14	3.42 ± 0.74 ^e	3.08 ± 0.20 ^{de}	22.21 ± 0.95 ^a (57.16 ± 0.15)	13.16 ± 0.81 ^b (44.22 ± 1.74)	12.72 ± 0.42 ^c (32.75 ± 0.24)	13.01 ± 0.31 ^e (43.71 ± 2.02)	1.20 ± 0.17 ^{ad} (3.08 ± 0.31)	1.54 ± 0.19 ^{ab} (5.16 ± 0.54)	2.72 ± 0.03 ^c (14.93 ± 0.66)	2.06 ± 0.03 ^d (6.90 ± 0.26)
16	2.46 ± 0.10 ^{bc}	3.64 ± 0.20 ^{ad}	20.27 ± 1.18 ^b (49.90 ± 1.26)	12.95 ± 0.09 ^{bc} (41.56 ± 0.26)	14.66 ± 0.14 ^b (36.11 ± 0.85)	14.39 ± 0.54 ^b (46.19 ± 1.72)	1.81 ± 0.04 ^b (4.46 ± 0.24)	1.59 ± 0.74 ^{ab} (5.12 ± 2.37)	3.87 ± 0.06 ^d (17.70 ± 0.44)	2.22 ± 0.12 ^{de} (7.12 ± 0.39)
18	3.22 ± 0.18 ^e	4.81 ± 0.41 ^{ab}	15.34 ± 0.94 ^d (42.04 ± 0.31)	12.08 ± 0.35 ^c (42.99 ± 1.07)	16.05 ± 0.84 ^a (45.22 ± 0.16)	12.05 ± 0.21 ^d (42.89 ± 0.93)	1.28 ± 0.06 ^{ad} (3.50 ± 0.04)	1.59 ± 0.06 ^{ab} (5.64 ± 0.20)	3.37 ± 0.14 ^{ab} (14.99 ± 0.04)	2.38 ± 0.09 ^d (8.47 ± 0.35)
20	1.92 ± 0.18 ^{bc}	5.24 ± 0.05 ^a	17.88 ± 0.94 ^c (47.80 ± 0.26)	10.19 ± 0.38 ^d (35.29 ± 1.05)	15.07 ± 1.10 ^{ab} (40.29 ± 0.61)	13.02 ± 0.31 ^c (45.06 ± 1.43)	1.53 ± 0.33 ^{bc} (4.12 ± 1.12)	1.77 ± 0.08 ^a (6.12 ± 0.22)	2.92 ± 0.46 ^{bc} (13.56 ± 1.49)	3.91 ± 0.08 ^c (13.53 ± 0.15)
22	1.26 ± 0.05 ^c	4.06 ± 1.15 ^b ^{ad}	14.62 ± 0.90 ^d (41.91 ± 0.33)	11.06 ± 0.78 ^d (33.32 ± 1.76)	14.90 ± 1.48 ^{ab} (42.68 ± 1.94)	15.32 ± 0.09 ^a (46.17 ± 1.10)	1.81 ± 0.37 ^b (5.22 ± 1.35)	1.67 ± 0.04 ^{ab} (5.05 ± 0.23)	3.54 ± 0.12 ^b (15.98 ± 1.80)	5.13 ± 0.05 ^b (15.46 ± 0.43)
24	2.13 ± 0.18 ^{bc}	4.45 ± 0.60 ^{bc}	14.46 ± 1.11 ^d (41.07 ± 3.23)	10.13 ± 0.52 ^d (31.22 ± 0.14)	14.58 ± 0.96 ^b (41.40 ± 2.67)	14.66 ± 0.61 ^{ab} (45.21 ± 0.38)	2.33 ± 0.39 ^b (6.61 ± 1.09)	1.79 ± 0.42 ^a (5.50 ± 1.02)	3.85 ± 0.18 ^a (17.84 ± 2.98)	5.85 ± 0.08 ^b (18.05 ± 0.66)

* Means within column with differing superscripts are significantly different ($P < 0.05$). Data in parenthesis are calculated as mean percent of total protein nitrogen. n = 4

Table 8 Effect of age on protein composition of *Pectoralis* broiler chicken muscle

Items	Age (weeks)						Level of Sig.
	2	4	6	8	10	12	
Non-protein N (mg N/g muscle)	5.59±0.19 ^{ab}	5.43±0.06 ^b	5.94±0.06 ^{abc}	6.04±0.02 ^{bc}	6.14±0.05 ^{bc}	6.28±0.39 ^c	P<0.05
Protein N (mg N/g muscle)							
Myofibrillar	18.38±0.85	18.79±0.50	18.49±0.54	17.78±1.00	16.17±1.45	16.80±1.09	NS
	(63.50±0.51) ^a	(61.87±0.14) ^{ab}	(60.51±0.57) ^{abc}	(60.29±2.23) ^{abc}	(57.82±2.33) ^c	(59.45±1.24) ^{bc}	P<0.05
Sarcoplasmic	9.24±0.74	10.04±0.25	10.57±0.84	10.20±0.35	10.38±0.11	9.74±0.56	NS
	(31.91±0.81) ^b	(33.08±0.11) ^b	(34.55±1.86) ^{ab}	(34.62±1.86) ^{ab}	(37.21±2.26) ^a	(34.48±0.88) ^{ab}	P<0.05
Stroma	0.69±0.02	0.74±0.02	0.74±0.09	0.74±0.08	0.75±0.04	0.88±0.07	NS
	(2.37±0.20) ^a	(2.42±0.14) ^a	(2.42±0.39) ^a	(2.50±0.30) ^a	(2.75±0.03) ^{ab}	(3.10±0.17) ^b	P<0.05
Alkali-Soluble	0.65±0.01	0.80±0.10	0.77±0.11	0.77±0.01	0.63±0.01	0.87±0.20	NS
	(2.22±0.10)	(2.63±0.39)	(2.53±0.47)	(2.60±0.07)	(2.23±0.09)	(3.09±0.63)	NS

** Means within column with differing superscripts are significantly different ($P<0.05$). Data in parenthesis are calculated as mean percent of total protein nitrogen. n = 4

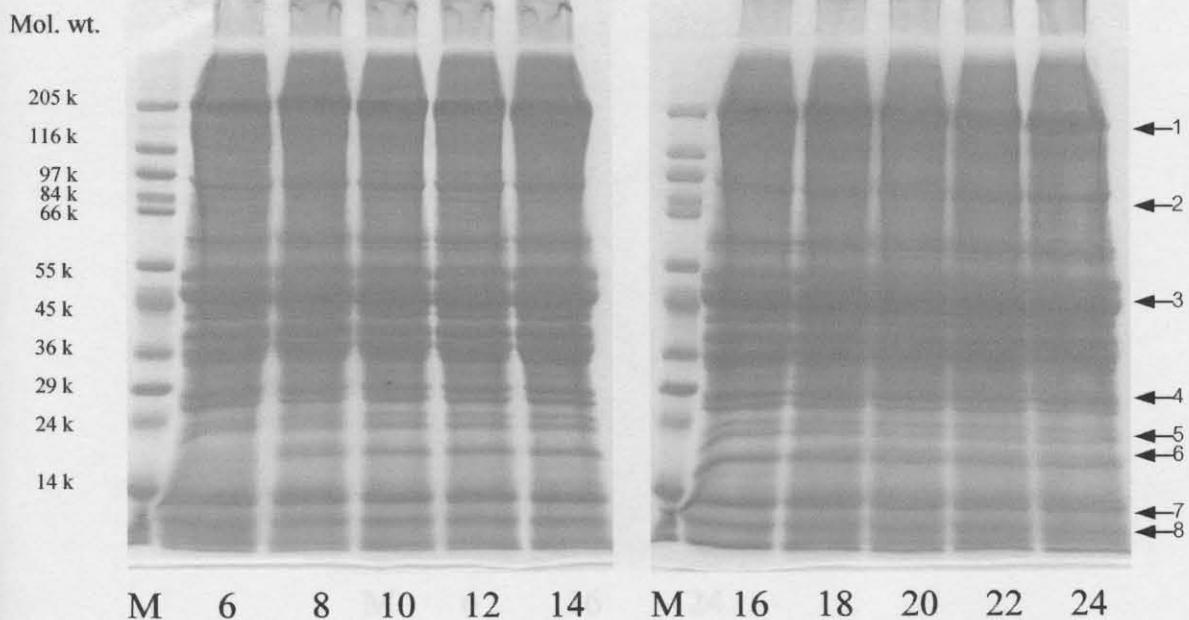
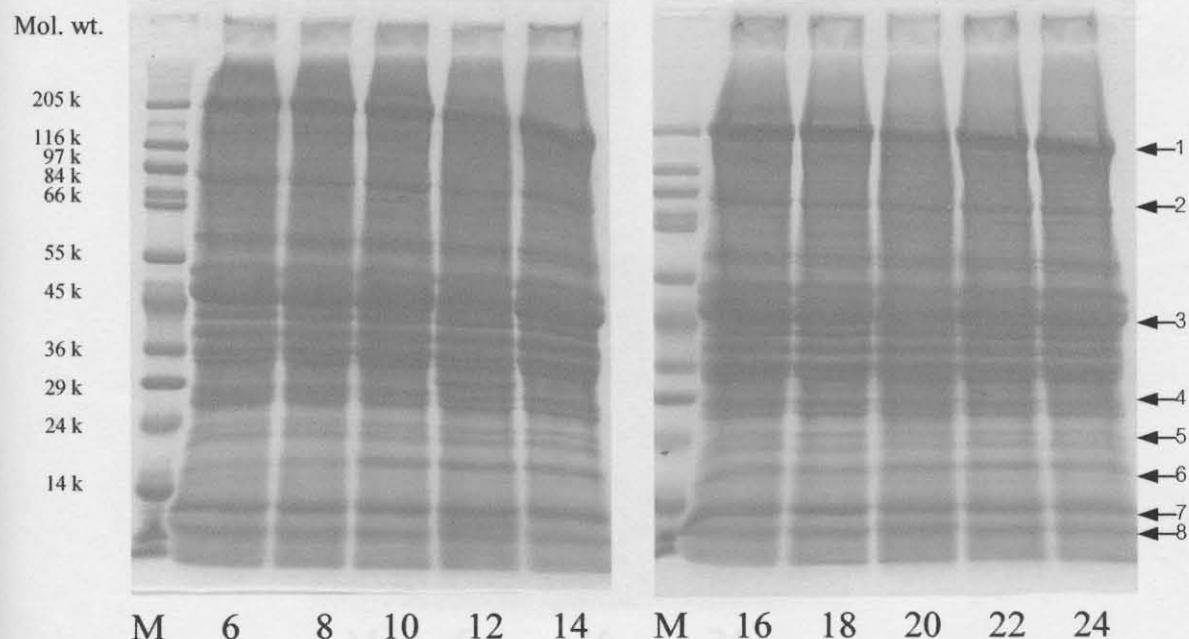
Intensive**Extensive**

Figure 5 SDS-PAGE patterns of *pectoralis* muscles from differing ages (6-24 weeks) of indigenous chicken rearing under intensive and extensive system (M = molecular weight standard)

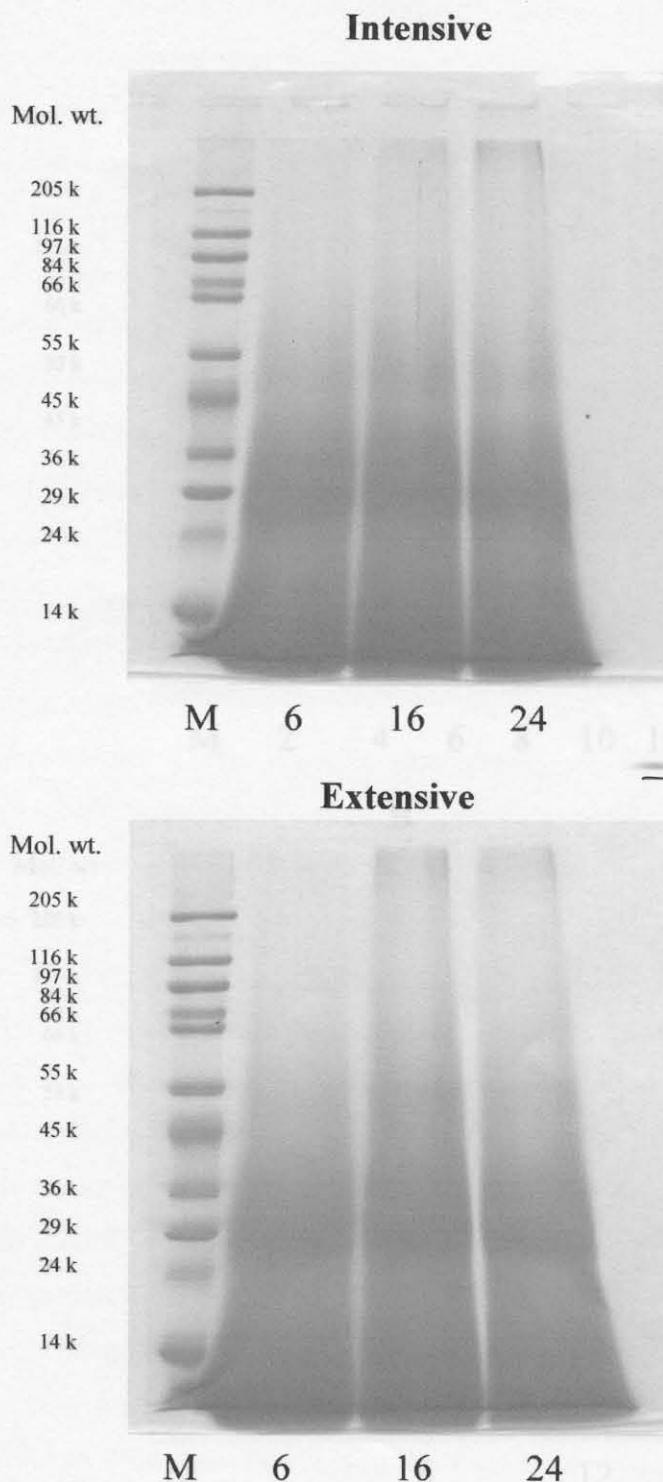

Figure 6 SDS-PAGE patterns of sarcoplasmic protein fractions of *pectoralis* muscles from differing ages (6, 16 and 24 weeks) of indigenous chicken rearing under intensive and extensive system (M = molecular weight standard)

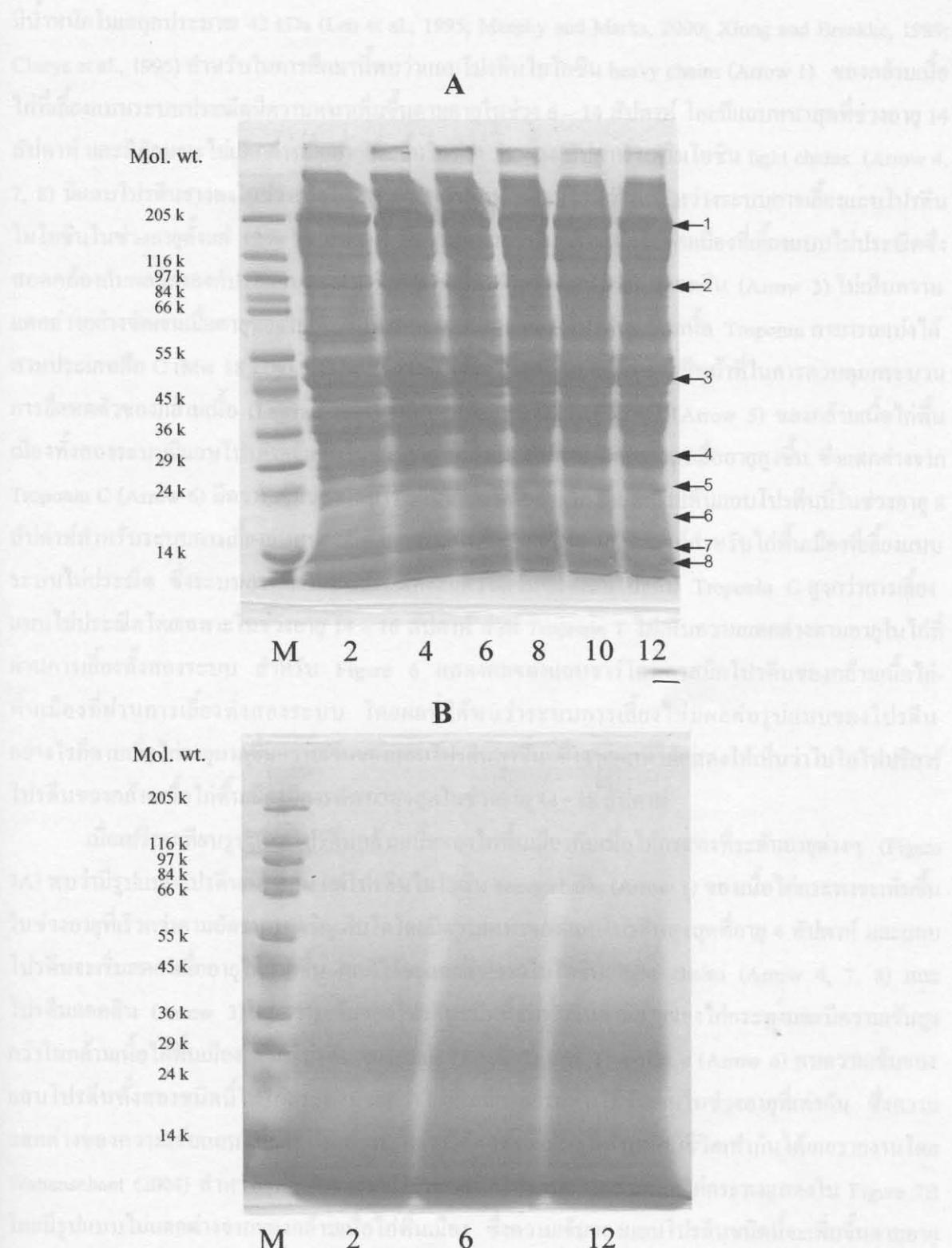

Figure 7 SDS-PAGE patterns of muscles (A) and sarcoplasmic protein fractions (B) from *pectoralis* muscles of broiler at differing ages 2, 4, 6, 8, 10 and 12 weeks (M = molecular weight standard)

มีน้ำหนักโมเลกุลประมาณ 42 kDa (Lan et al., 1995; Murphy and Marks, 2000; Xiong and Breakke, 1989; Claeys et al., 1995) สำหรับในการศึกษานี้พบว่าແળໂປຣຕິນໄນໄອຈິນ *heavy chains* (Arrow 1) ຂອງກລ້າມເນື້ອໄກ່ທີ່ເລື່ອງແບບຮະບນປະປັດມີຄວາມຫານເພີ່ມຂຶ້ນຕາມອາຍຸໃນຊ່ວງ 6 – 14 ສັປດາໜໍ ໂດຍມີແບບຫານສຸດທີ່ຊ່ວງອາຍຸ 14 ສັປດາໜໍ ແລະມີລັກພະໄນ່ແດກຕ່າງມືອາຍຸພື້ນຂຶ້ນໃນຊ່ວງ 16 – 24 ສັປດາໜໍ ແຕ່ໄນໄອຈິນ *light chains* (Arrow 4, 7, 8) ມີແળໂປຣຕິນຈາກລົງໃນຊ່ວງອາຍຸໄກ່ 22 – 24 ສັປດາໜໍ ມື່ເບີຣີນເຖິງຮ່ວງຮະບນການເລື່ອງແບບໂປຣຕິນໄນໄອຈິນໃນຊ່ວງອາຍຸດັ່ງແຕ່ 12 – 24 ສັປດາໜໍ ມີຄວາມຫານກວ່າໃນກລ້າມເນື້ອໄກ່ພື້ນເມືອງທີ່ເລື່ອງແບບໄນປະປັດຊື່ ສອດຄລື້ອງກັນພລຂອງອົງຄປະກອບຂອງໂປຣຕິນກລ້າມເນື້ອ ສຳຫັກແນວໂປຣຕິນແອຄຕິນ (Arrow 3) ໄນເຫັນຄວາມແດກຕ່າງອໝາງຊັດເຈນມື່ອອາຍຸຂອງໄກ່ເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ສອງຮະບນການເລື່ອງ ໂປຣຕິນກລ້າມເນື້ອ *Troponin* ສາມາດແນ່ງໄດ້ສາມປະເທດຄືອ C (Mw 18 kDa), I (Mw 21 kDa), ແລະ T (Mw 21 kDa) ໂດຍມີໜ້າທີ່ໃນການຄວນຄຸນຮຽນຮວນການບັດທັບຕ່ວງອົງກລ້າມເນື້ອ (Lawrie, 1991) ຈາກການສຶກຍາພົບວ່າ *Troponin* I (Arrow 5) ຂອງກລ້າມເນື້ອໄກ່ພື້ນເມືອງທີ່ສອງຮະບນມີແળໂປຣຕິນເຂັ້ມຂຶ້ນໃນຊ່ວງອາຍຸ 14 – 18 ສັປດາໜໍ ແລະຈາກລົງມື່ອອາຍຸສູງຂຶ້ນ ຊຶ່ງແດກຕ່າງຈາກ *Troponin* C (Arrow 6) ມີຄວາມເຂັ້ມຂຶ້ນຂອງແດນໂປຣຕິນພັດນາຕາມອາຍຸໄກ່ໄດ້ຢະເວັ້ນເຫັນແນວໂປຣຕິນນີ້ໃນຊ່ວງອາຍຸ 8 ສັປດາໜໍ ສຳຫັກຮະບນການເລື່ອງແບບປະປັດ ແລະເວັ້ນເຫັນຊັດເຈນທີ່ອາຍຸ 10 ສັປດາໜໍ ສຳຫັກໄກ່ພື້ນເມືອງທີ່ເລື່ອງແບບຮະບນໄນປະປັດ ຊຶ່ງຮະບນການເລື່ອງແບບປະປັດຈະມີຄວາມເຂັ້ມຂຶ້ນຂອງແດນໂປຣຕິນ *Troponin* C ສູງກວ່າການເລື່ອງແບບໄນປະປັດໂຄບເລີພາະໃນຊ່ວງອາຍຸ 14 – 16 ສັປດາໜໍ ສ່ວນ *Troponin* T ໄນເຫັນຄວາມແດກຕ່າງຕາມອາຍຸໃນໄກ່ທີ່ຜ່ານການເລື່ອງທີ່ສອງຮະບນ ສຳຫັກ Figure 6 ແສດງພລຂອງແດນຫຼາຍໂຄພລາສົມືກໂປຣຕິນຂອງກລ້າມເນື້ອໄກ່ພື້ນເມືອງທີ່ຜ່ານການເລື່ອງທີ່ສອງຮະບນ ໂຄບພລທີ່ໄດ້ພບວ່າຮະບນການເລື່ອງໄນ້ມີພລດ້ອງຮູບແບບຂອງໂປຣຕິນອໝາງໄຣກ໌ຄາມເນື້ອໄກ່ອາຍຸນາກຂຶ້ນຄວາມເຂັ້ມຂຶ້ນຂອງແດນໂປຣຕິນສູງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈາກພລທີ່ໄດ້ແສດງໄຫ້ເຫັນວ່າໃນໄອໄຟປຣີລາຮ ໂປຣຕິນຂອງກລ້າມເນື້ອໄກ່ພື້ນເມືອງມີການພັດນາສູງສຸດໃນຊ່ວງອາຍຸ 14 - 18 ສັປດາໜໍ

ເມື່ອເບີຣີນເຖິງບັນຫາປູປະເປົນໂປຣຕິນກລ້າມເນື້ອຂອງໄກ່ພື້ນເມືອງກັນເນື້ອໄກ່ກະທງທີ່ຮະດັບອາຍຸຕ່າງໆ (Figure 7A) ພົບວ່າມີຮູບແບບໂປຣຕິນກລ້າຍກັນ ແຕ່ໄປໂປຣຕິນໄນໄອຈິນ *heavy chains* (Arrow 1) ຂອງເນື້ອໄກ່ກະທງຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນຊ່ວງອາຍຸທີ່ເວົກວ່າຕາມອັດຕາການເຈຣິອຸເຕີບໄຕໂຄບມີຄວາມຫານຂອງແດນໂປຣຕິນສູງສຸດທີ່ອາຍຸ 4 ສັປດາໜໍ ແລະແດນໂປຣຕິນຈະເວັ້ນລົດລົງມື່ອອາຍຸໄກ່ນາກຂຶ້ນ ພລທີ່ໄດ້ຈະແດກຕ່າງຈາກໃນໄອຈິນ *light chains* (Arrow 4, 7, 8) ແລະໂປຣຕິນແອຄຕິນ (Arrow 3) ໂຄບຄວາມເຂັ້ມຂຶ້ນຂອງໂປຣຕິນຫົນນີ້ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕາມອາຍຸຂອງໄກ່ກະທງແລະມີຄວາມເຂັ້ມສູງກວ່າໃນກລ້າມເນື້ອໄກ່ພື້ນເມືອງ ສ່ວນໄປໂປຣຕິນ *α -actinin* (Arrow 2) ແລະ *Troponin c* (Arrow 6) ພົບຄວາມເຂັ້ມຂຶ້ນຂອງແດນໂປຣຕິນທີ່ສອງຫົນນີ້ໃນໄກ່ກະທງນີ້ອໍາກວ່າໄກ່ພື້ນເມືອງອໝາງເກີນໄດ້ຊັດເຈນໃນຊ່ວງອາຍຸທີ່ເກຳກັນ ຊຶ່ງຄວາມແດກຕ່າງຂອງຄວາມເຂັ້ມແດນໂປຣຕິນດັ່ງກ່າວຮ່ວງໄກ່ສອງສາຍພັນຖືທີ່ນ້າໜັກມີວິວິດເກຳກັນໄດ້ເກີບຮາຍງານໄດ້ Wattanachant (2004) ສຳຫັກຮູບແບບຂອງຫຼາຍໂຄພລາສົມືກໂປຣຕິນຂອງກລ້າມເນື້ອໄກ່ກະທງແສດງໃນ Figure 7B ໂຄບມີຮູບແບບໄນ່ແດກຕ່າງຈາກຂອງກລ້າມເນື້ອໄກ່ພື້ນເມືອງ ຊຶ່ງຄວາມເຂັ້ມຂຶ້ນຂອງແດນໂປຣຕິນຫົນນີ້ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕາມອາຍຸຂອງໄກ່ກະທງອໝາງຊັດເຈນ ຊຶ່ງພລກາຮືກຍາທີ່ໄດ້ຍືນຍັນວ່າໃນກລ້າມເນື້ອໄກ່ພື້ນເມືອງມີການພັດນາໄປໂປຣຕິນກລ້າມເນື້ອສ່ວນທີ່ທຳຫັນທີ່ເຍື້ອທັບໃນໄອຈິນແລະແອຄຕິນສູງສຸດໃນຊ່ວງອາຍຸ 14 – 18 ສັປດາໜໍ ແຕ່ຈະພັດນາໄປໂປຣຕິນທີ່ທຳຫັນທີ່ໃນການຄວນຄຸນການບັດທັບ (Troponin) ແລະໄປໂປຣຕິນບົດໂຄຮງສ້າງຄວາມເຂັ້ມງຽງຂອງເຕັນໄບ-ແອຄຕິນ (*α -actinin*) ອໝາງດ້ອນເນື້ອງຊຶ່ງຈາກທີ່ເກີນຂອງກັນລັກພະພາດຕິກຣົມປະຈຳພັນຖືຂອງໄກ່ພື້ນເມືອງທີ່ມີລັກພະອນຖືບັນຍຸ

เขี่ยหาอาหารและเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อตลอดเวลา ส่วนในกล้ามเนื้อไก่กระทงปริมาณของโปรตีนไม่均衡และออกคืนพัฒนาได้เร็วและมีปริมาณสูงกว่า ในขณะที่โปรตีนที่ทำหน้าที่ควบคุมการหดหัวและโปรตีนยึดโครงสร้างเส้นใยกล้ามเนื้อมีปริมาณน้อยกว่าซึ่งอาจมีสาเหตุจากอัตราการเจริญเติบโตที่รวดเร็วนี้ทำให้หนักซากและการเพิ่มน้ำหนักเนื้อสูงการเคลื่อนที่ของไก่กระทงจะน้อยลงเมื่ออายุสูงขึ้น ผลกระทบดูดีกรรณและอัตราการเจริญที่慢 เด็กต่างส่งผลต่อองค์ประกอบและรูปแบบของโปรตีนกล้ามเนื้อรหัสว่างไก่ทั้งสองสายพันธุ์ อาจเป็นผลให้กล้ามเนื้อไก่กระทงมีความนุ่มและมีความแข็งแรงน้อยกว่าเมื่อเทียบกับไก่พื้นเมืองที่ระดับอาชญาต่ำกว่า

สมบัติกังกาภากาศและโกรงสร้างระดับจลภาคของกล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองที่ระดับอาชญาและระบบการเดี้ยงค่างกัน

คำสั่งกู้หนี้

เมื่อพิจารณาดึงค่าสีของกล้ามเนื้อออกส่วนนอก พบร่วมกับความแตกต่างของอายุและระบบการเลี้ยงและเพศมีผลทำให้กล้ามเนื้อของไก่พันธุ์เมืองมีค่าความสว่าง (L^*) และค่าสี a^* แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) (Table 9) สำหรับค่า b^* (ความเหลือง) ผลการศึกษาพบว่ามีไก่มีอ่อนมากขึ้น กล้ามเนื้อออกส่วนนอกของไก่ที่เลี้ยงทั้งสองระบบมีค่า b^* ลดลง ($P<0.05$) (Figure 8) โดยกล้ามเนื้อซึ่งไก่ที่เลี้ยงในระบบประเพณีมีค่า b^* น้อยกว่าไก่ที่เลี้ยงแบบไม่ประเพณี ซึ่งค่าที่ได้แสดงถึงเนื้อไก่ที่เลี้ยงแบบไม่ประเพณีโภนสีนีอขาวเหลือง กว่าไก่ที่เลี้ยงแบบประเพณี และโภนสีเหลืองของเนื้อไก่ทั้งสองระบบลดลงเมื่อไก่มีอ่อนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของเพศไม่มีผลทำให้กล้ามเนื้อของไก่มีค่า L^* , a^* และ b^* แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$)

เมื่อเปรียบเทียบกับรายงานของ สัญชัย และคณะ (2546) ที่ศึกษาค่าสี L*, a* และ b* ในกล้ามเนื้อกล่องนอกของไก่พื้นเมืองภาคเหนือ โดยรายงานว่ามีค่าเท่ากับ 59.12, 2.14 และ 8.82 และเปรียบเทียบกับรายงานของ ไชยวารณ และคณะ (2547) ที่ตรวจพบว่ากล้ามเนื้อกล่องนอกของไก่พื้นเมืองมีค่า L*, a* และ b* เท่ากับ 67.34, 4.22 และ 14.44 ตามลำดับ พบว่ากล้ามเนื้อกล่องนอกของไก่พื้นเมืองที่ศึกษามีค่า L* และมีค่า a* ต่ำกว่า แต่มีค่า b* ใกล้เคียงกับรายงานทั้งสอง ขณะที่ De Marchi และคณะ (2005) รายงานว่า กล้ามเนื้อกล่องนอกของไก่พื้นเมืองเพศผู้และเพศเมียของประเทศไทยมีค่า L* เท่ากับ 46.11 และ 44.79 ค่า a* เท่ากับ -2.38 และ -2.56 และมีค่า b* เท่ากับ -0.24 และ 2.72 ตามลำดับ ซึ่งการที่อาชญาและระบบการเดี้ยงมีอิทธิพลต่อค่า b* ของกล้ามเนื้อ ซึ่งอาจสัมพันธ์กับปริมาณไขมันที่เพิ่มขึ้นตามอายุ และความแตกต่างของอาหารตามช่วงอายุ ในเรื่องการแสวงขอคของค่าสีในเนื้อสัตว์นั้น Comforth (1994) ได้ให้ข้อสรุปว่า ความแตกต่างของค่าสีในกล้ามเนื้อจะขึ้นอยู่กับพันธุ์ ชนิดของกล้ามเนื้อ เพศ และอาหารที่สัตว์ได้รับ นอกจากนั้นยังความแตกต่างของค่าสีของกล้ามเนื้อขึ้นสัมพันธ์กับกระบวนการในการฆ่าสัตว์ ค่า pH ของกล้ามเนื้อ และสภาพของแสง (Fletcher, 1999a) ใน การศึกษาครั้งนี้พบว่า อายุและระบบการเดี้ยงไม่มีผลต่อค่าความสว่างและค่า a* ของเนื้อ ซึ่งสอดคล้องกับการไม่เปลี่ยนแปลงของค่า pH, ของเนื้อ ໄก่ที่อาชญาและระบบการเดี้ยงต่างกัน

Table 9 Effects of age and rearing system on L* a* b* of *Pectoralis* indigenous chicken muscle

Age (weeks)	L*		a*		b*	
	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive
6	53.77±4.97	53.64±5.20	0.84±0.56 ^a	0.43±0.26	12.50±2.01 ^a	11.62±1.13 ^a
8	53.51±5.22	54.87±5.96	-0.37±0.26 ^{bc}	-0.29±0.16	9.73±0.72 ^b	10.87±1.20 ^a
10	52.67±4.41	54.87±6.02	-0.47±0.35 ^{bc}	-0.56±0.36	9.00±0.40 ^{bc}	9.06±0.76 ^a
12	53.71±7.59	55.40±5.74	-0.45±0.50 ^{bc}	-0.81±0.48	9.55±0.23 ^{bc}	10.20±0.84 ^a
14	53.58±9.61	53.92±5.78	-0.60±0.49 ^{bc}	-0.74±0.29	8.99±0.55 ^{bc}	9.41±0.70 ^a
16	54.60±7.26	54.51±5.88	-0.98±0.56 ^c	-0.76±0.40	9.27±0.55 ^{bc}	9.11±0.56 ^a
18	53.88±8.34	57.70±5.95	-0.93±0.55 ^c	-1.06±0.50	7.74±0.45 ^d	9.00±0.35 ^a
20	54.70±6.68	57.14±5.82	-1.20±0.45 ^c	-1.18±1.49	8.21±0.85 ^{cd}	8.36±0.37 ^{ab}
22	54.33±6.20	56.45±6.25	-0.77±0.25 ^{bc}	-0.88±0.47	7.50±0.76 ^d	9.01±0.45 ^a
24	55.59±6.61	56.76±6.38	-1.17±0.66 ^c	-1.06±0.76	8.06±0.35 ^{cd}	8.56±0.79 ^{ab}
Sex	ns	ns	ns	ns	ns	ns
Age	ns	ns	ns	ns	*	*
System	ns		ns			*
Age * System	ns		ns			ns

Mean±sd., n = 10 (5 birds x 2 determinations)

^{a-d} Means within column with differing superscripts are significantly different ($P<0.05$); * = ($P<0.05$); ** = $P<0.01$; ns= non significant difference; Sex = block

สำหรับค่าสีของเนื้อไก่พื้นเมืองเปรียบเทียบกับไก่กระทงแสดงดัง Figure 8 โดยค่าความสว่างของเนื้อที่ระดับอายุที่เท่ากันมีค่าไม่แตกต่างกัน แต่ไก่กระทงจะมีค่า a* และ b* สูงกว่าอ้วนเนื้อไก่พื้นเมืองอย่างเห็นได้ชัด นองจากานี้ค่าสี a* และ b* ของเนื้อไก่กระทงมีความแตกต่างจากการรายงานของ Fletcher (1999b) และ Qiao และ Chen (2001) โดยงานวิจัยก่อนนี้ได้ค่า a* สูงกว่าและค่า b* ต่ำกว่าที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากการมีความแตกต่างกัน เมื่อไก่กระทงมีอายุมากขึ้นเนื่องจากมีสีอ่อนลง โดยมีค่าความสว่าง (L*)สูงขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) ที่ช่วงอายุ 2-8 สัปดาห์ จาก 8 – 12 สัปดาห์ ค่าความสว่างของเนื้อไก่กระทงมีค่าคงที่ ($P>0.01$) สำหรับค่าสีแดง (a*) และค่าสีเหลืองมีค่าลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่ออายุไก่เพิ่มสูงขึ้น ($P<0.01$) ซึ่งค่าสีแดงที่รายงานไม่สอดคล้องกับการรายงานถึงการเพิ่มขึ้นของปริมาณเม็ดสี myoglobin ในเนื้อสัตว์ที่มีอายุมากขึ้น อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้ไม่ได้ทดสอบปริมาณ myoglobin ซึ่งไม่สามารถยืนยันได้ถึงปริมาณ myoglobin ที่มีผลต่อค่าสีของเนื้อไก่กระทงและไก่พื้นเมือง

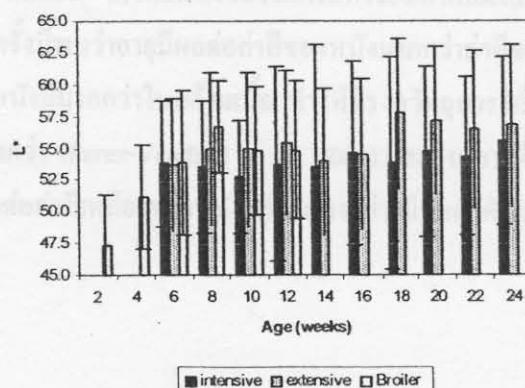

Table 10. Effects of age and rearing system on L* of *Pectoralis* muscles of broiler and Thai indigenous chickens.

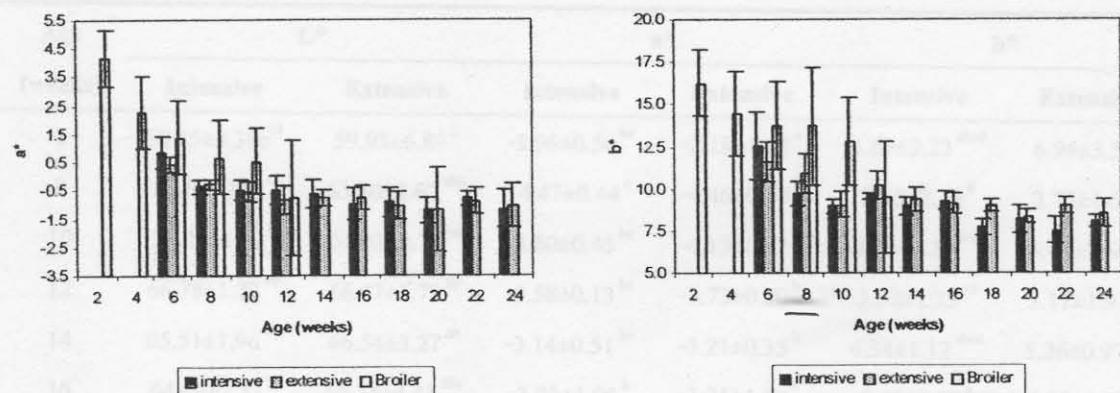

Figure 8 Color profile (L^* , a^* , b^*) of *pectoralis* muscles at differing ages of broiler and Thai indigenous chicken reared under intensive and extensive systems

ค่าสีของหนัง

สำหรับค่าสีของหนังจากกล้ามเนื้อออกได้แสดงไว้ใน Table 10 ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าเมื่ออายุเพิ่มขึ้น ค่า L^* ของหนังส่วนอกของไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงแบบประเพณีและไม่ประเพณีมีค่า L^* เพิ่มขึ้น ($P<0.05$ และ $P<0.01$ ตามลำดับ) โดยมีค่าสูงสุดเมื่อไก่มีอายุ 20 สัปดาห์ สำหรับค่า a^* ของหนังไก่จากทั้งสองระบบ พบว่า มีค่าเพิ่มขึ้น ($P<0.05$) เมื่อไก่มีอายุมากขึ้น โดยกล้ามเนื้อส่วนนี้มีค่า a^* สูงสุด เมื่อไก่มีอายุ 18 สัปดาห์ ในส่วน ค่า b^* พบว่า หนังไก่ที่เลี้ยงทั้งสองระบบมีค่า b^* เพิ่มขึ้น เมื่อไก่มีอายุมากขึ้น ($P<0.05$) โดยที่อายุ 16 สัปดาห์ สำหรับการเลี้ยงแบบประเพณี และ 18 สัปดาห์ สำหรับการเลี้ยงแบบไม่ประเพณี มีผลให้ค่า b^* ของหนังเริ่มมีค่า คงที่ สำหรับค่าสีของหนังส่วนอกของเนื้อไก่จะพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเดียวกันกับค่าสีในเนื้อ

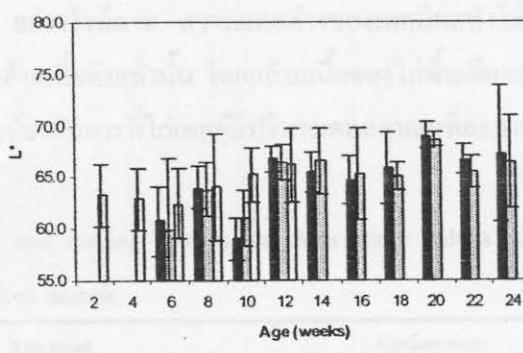
คงที่ สำหรับค่าสีของหนังส่วนอกของเนื้อไก่กระทงมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเดียวกันกับค่าสีในเนื้อ (ดังแสดงผลใน Table 2 ภาคผนวก ก) โดยหนังของไก่กระทงจะมีค่าสีแดงและสีเหลืองสูงกว่าหนังไก่พื้นเมือง (Figure 9) จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าอยู่มีผลต่อค่าสีของหนังมากกว่าค่าสีของกล้ามเนื้อไก่ ซึ่งอาจเป็นผลจาก การสะสมไขมันในชั้นผิวน้ำนมีมากกว่าในกล้ามเนื้อ ทำให้มีรังควัตถุสารให้สีเข้ม แครอททินอยด์ จากอาหาร สะสมอยู่ในชั้นผิวน้ำนมีมากกว่า (Perez-Vendrell et al., 2001) และจากการศึกษาถึงผลของชนิดอาหารที่มีสาร ให้สีแตกต่างกันพบว่ามีผลต่อค่าสีเหลืองของหนังไก่กระทงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Castaneda et al., 2005)

Table 10 Effects of age and rearing system on L* a* b* of *Pectoralis* indigenous chicken skin

Age (weeks)	L*		a*		b*	
	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive
6	60.75±3.38 ^c	59.93±6.89 ^c	-3.96±0.54 ^{bc}	-2.18±1.02 ^a	5.89±2.23 ^{abcd}	6.94±3.50 ^a
8	63.98±2.01 ^c	63.80±2.67 ^{abc}	-4.47±0.44 ^c	-4.46±0.84 ^b	2.55±2.19 ^d	2.75±1.64 ^d
10	59.02±1.99 ^d	61.03±2.70 ^{bc}	-3.80±0.45 ^{bc}	-4.15±0.32 ^b	4.26±4.33 ^{bcd}	3.47±2.64 ^{cd}
12	66.78±1.27 ^{ab}	66.47±1.72 ^{ab}	-3.58±0.13 ^{bc}	-3.73±0.50 ^b	3.52±1.23 ^{cd}	3.17±1.91 ^{cd}
14	65.51±1.96 ^{ab}	66.54±3.27 ^{ab}	-3.14±0.51 ^{bc}	-3.21±0.35 ^b	4.34±1.12 ^{abcd}	5.26±0.97 ^{abc}
16	64.65±2.33 ^b	65.34±4.43 ^{abc}	-3.03±1.06 ^b	-3.21±1.00 ^b	8.43±3.02 ^a	4.25±1.52 ^{cd}
18	65.86±3.55 ^{ab}	65.08±1.39 ^{abc}	-2.46±0.65 ^a	-2.34±0.59 ^a	7.65±2.54 ^{ab}	6.55±2.48 ^{ab}
20	69.05±1.32 ^a	68.64±0.63 ^a	-2.97±0.64 ^b	-3.23±0.32 ^b	6.14±1.51 ^{abcd}	4.82±0.83 ^{bcd}
22	66.71±1.44 ^{ab}	65.53±1.54 ^{abc}	-2.91±0.43 ^b	-3.26±0.35 ^b	7.00±1.56 ^{abc}	5.31±0.28 ^{bcd}
24	67.15±1.97 ^{ab}	66.45±4.51 ^{ab}	-2.70±0.51 ^b	-3.10±0.68 ^b	6.47±2.31 ^{abcd}	5.99±0.53 ^{abc}
Sex	ns	ns	ns	ns	ns	ns
Age	**	*	**	**	*	*
System	ns		ns		ns	
Age * System	ns		*		ns	

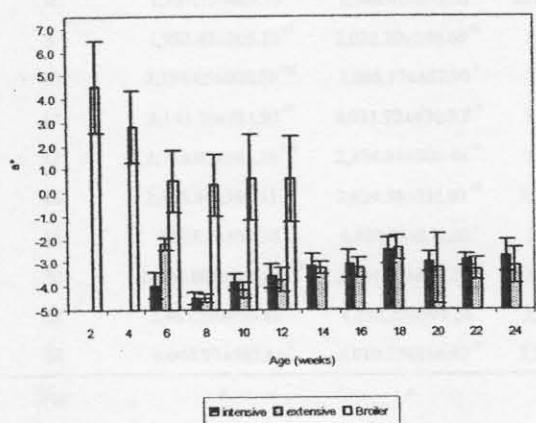
Mean±sd., n = 10 (5 birds x 2 determinations)

** Means within column with differing superscripts are significantly different ($P<0.05$); * = $P<0.05$; ** = $P<0.01$; ns= no significant difference ($P>0.05$); Sex = block

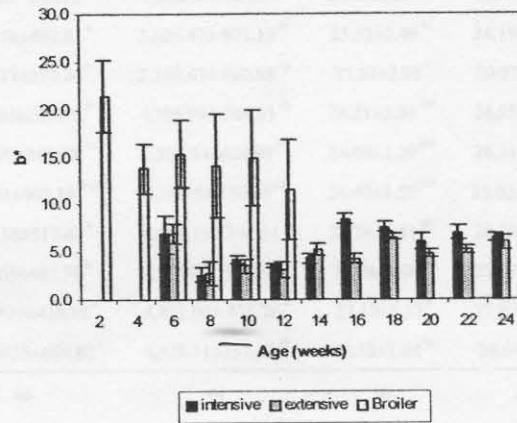
Age (weeks)

■ intensive □ extensive ▨ Broiler

Age (weeks)

■ intensive □ extensive ▨ Broiler

Age (weeks)

■ intensive □ extensive ▨ Broiler

Figure 9 Color profile (L^* , a^* , b^*) of *pectoralis* muscle skins at differing ages of broiler and Thai indigenous chicken reared under intensive and extensive systems

แรงตัดผ่านเนื้อ (แรงเฉือน)

เมื่อพิจารณาถึงค่าแรงตัดผ่านของทั้งกล้ามเนื้อดิบและสุก พนวณว่าเมื่อไก่มีอายุมากขึ้นแรงตัดผ่านของกล้ามเนื้อไก่ที่เลี้ยงภายใต้ระบบการเลี้ยงแบบประยุตและไม่ประยุตมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P<0.01$ และ $P<0.01$ ตามลำดับ) ดังแสดงใน Table 11 ทั้งนี้โดยพบว่ากล้ามเนื้อออกส่วนนอกทั้งดินและสุกของไก่ที่อายุ 18 สัปดาห์ มีค่าแรงตัดผ่านเนื้อสูงที่สุด และมีค่าคงที่ในช่วงอายุ 20 – 24 สัปดาห์ ($P>0.05$) ซึ่งอาจจะเกี่ยวเนื่องกับปริมาณโปรตีนมีค่าเพิ่มสูงขึ้นในช่วงอายุไก่ที่ 18 – 20 สัปดาห์ แล้วรึมีค่าไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) เมื่อไก่มีอายุเพิ่มขึ้น และการลดลงของปริมาณไขโภตโปรตีนโดยเพิ่มสัดส่วนของโปรตีนเนื้อเยื่อเกี่ยวพันในช่วงอายุตั้งแต่ 16 สัปดาห์ขึ้นไปเป็นผลให้ความนุ่มนวลเนื้อลดลงค่าแรงตัดผ่านเนื้อจึงเพิ่มสูงขึ้นในช่วงอายุดังกล่าว นอกจากนี้ความแตกต่างของระบบการเลี้ยงมีผลทำให้กล้ามเนื้อไก่ทั้งดินและสุกมีค่าแรงตัดผ่านแตกต่างกัน ($P<0.01$) โดยกล้ามเนื้อออกส่วนนอกทั้งดินและสุกของไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงแบบไม่ประยุตมีค่าแรงตัดผ่านเนื้อที่สูงกว่ากล้ามเนื้อส่วนเดียวกันของไก่พื้นเมืองที่การเลี้ยงแบบประยุต

($P<0.05$ และ $P<0.01$ ตามลำดับ) ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการความแตกต่างของปริมาณ colloidal protein ที่ละลายได้ในกล้ามเนื้อไก่ทั้งสองระบบ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของเพศมีผลทำให้กล้ามเนื้อออกส่วนอกนิ่มค่าแรงตัดผ่านแตกต่างกันเฉพาะในกล้ามเนื้อดินบทานน์ โดยกล้ามเนื้อของไก่พื้นเมืองเพศผู้มีค่าแรงตัดผ่านเนื้อดินสูงกว่า เพศเมีย ($P<0.05$) ซึ่งสอดคล้องกับการที่ไก่เพศผู้มีปริมาณ colloidal protein ที่ละลายได้มากกว่าไก่เพศเมีย

Table 11 Effects of age and rearing system on shear force values and cooking loss of *Pectoralis* indigenous chicken muscle

Age (weeks)	Raw meat		Cooked meat		Cooking loss, %	
	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive
6	1,797.33±463.73 ^a	1,566.41±271.73 ^b	2,511.11±544.12 ^{abc}	1,906.98±329.97 ^a	24.68±2.57 ^{abc}	22.79±2.53 ^a
8	1,982.47±205.13 ^{ab}	2,032.20±240.69 ^{ab}	2,019.76±492.81 ^b	3,026.47±971.12 ^{cd}	23.33±2.49 ^{bc}	24.19±6.27 ^{cd}
10	2,734.65±808.39 ^{bcd}	3,086.17±457.90 ^c	2,045.17±192.24 ^b	2,368.61±660.86 ^{cd}	23.57±2.93 ^c	20.02±1.50 ^d
12	3,143.10±781.93 ^{ab}	4,033.92±430.02 ^{ab}	3,639.46±202.50 ^{ab}	4,386.99±264.61 ^{ab}	26.21±3.34 ^{abc}	24.55±4.90 ^{cd}
14	2,718.05±142.78 ^{bcd}	2,854.63±300.48 ^{ab}	2,991.99±266.25 ^{bc}	2,938.14±624.97 ^{cd}	24.04±1.29 ^{abc}	26.21±2.07 ^{bc}
16	2,425.64±386.11 ^{bcd}	2,624.56±551.91 ^{ab}	2,295.91±402.19 ^{abcd}	2,569.5±756.35 ^{cd}	26.47±1.50 ^{abc}	25.02±2.37 ^{abc}
18	4,035.7±555.50 ^a	4,433.91±271.07 ^b	3,988.38±517.63 ^b	4,698.19±241.51 ^a	24.74±1.41 ^{abc}	26.73±2.91 ^{ab}
20	3,088.805±905.81 ^{abc}	3,231.12±817.25 ^{bc}	2,605.03±467.77 ^{bc}	3,312.81±532.59 ^{bc}	26.79±1.08 ^{bc}	27.21±1.72 ^{ab}
22	3,465.58±856.88 ^{ab}	4,232.29±594.24 ^a	3,247.517±410.88 ^a	4,892.09±411.76 ^a	27.12±1.17 ^a	27.87±1.91 ^a
24	4,044.97±503.64 ^a	4,010.27±816.67 ^{ab}	3,545.6625±669.83 ^b	4,328.11±737.45 ^{ab}	26.53±1.04 ^{bc}	28.64±1.33 ^a
Sex	*	*	ns	ns	ns	ns
Age	**	**	**	**	*	**
System	*		**		ns	
Age * System	ns		ns		*	

Mean±sd., n = 10 (5 birds x 2 determinations)

^{a-d} Means within column with differing superscripts are significantly different ($P<0.05$); * = $P<0.05$; ** = $(P<0.05)$; ns= non significant difference ($P>0.05$); Sex = block

เมื่อพิจารณาค่าแรงตัดผ่านเนื้อของเนื้อไก่กระทงเบรเยนเทียบกับไก่พื้นเมืองที่ระดับอายุต่างๆ ดังแสดงใน Figure 10 พบร่วงน้ำหนักเพิ่มขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น โดยที่ระดับอายุ 4-6 สัปดาห์มีค่าแรงตัดผ่านเนื้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) หลังจากนั้นค่าจะสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับอายุ 8 สัปดาห์ ($P<0.05$) แต่ที่อายุมากกว่า 8 สัปดาห์พบว่าค่าแรงตัดผ่านเนื้อเพิ่มสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) เมื่อนำเนื้อมาทำให้สุกพบว่าช่วงอายุที่ 2-6 สัปดาห์มีค่าแรงตัดผ่านเนื้อสูงกว่าเนื้อดินและช่วงอายุ 8 ถึง 24 สัปดาห์ไม่มีความแตกต่างของค่าแรงตัดผ่านเนื้อ ($P>0.05$) เมื่อไก่มีอายุมากขึ้นช่วง 8-12 สัปดาห์ค่าแรงตัดผ่านเนื้อจะสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับช่วงอายุแรกและมีค่าต่ำกว่าเนื้อดิน เมื่อเทียบกับไก่พื้นเมืองค่าแรงตัดผ่านเนื้อทั้งในรูปเนื้อดินและสุกมีค่าสูงกว่าเนื้อไก่กระทงในทุกช่วงอายุทั้งนี้เป็นผลมาจากการความแตกต่างของปริมาณองค์ประกอบทางเคมีในด้านปริมาณโปรตีน องค์ประกอบของโปรตีนกล้ามเนื้อ ปริมาณ colloidal protein และ colloidal protein ที่ละลายได้ระหว่างไก่ทั้งสองสายพันธุ์

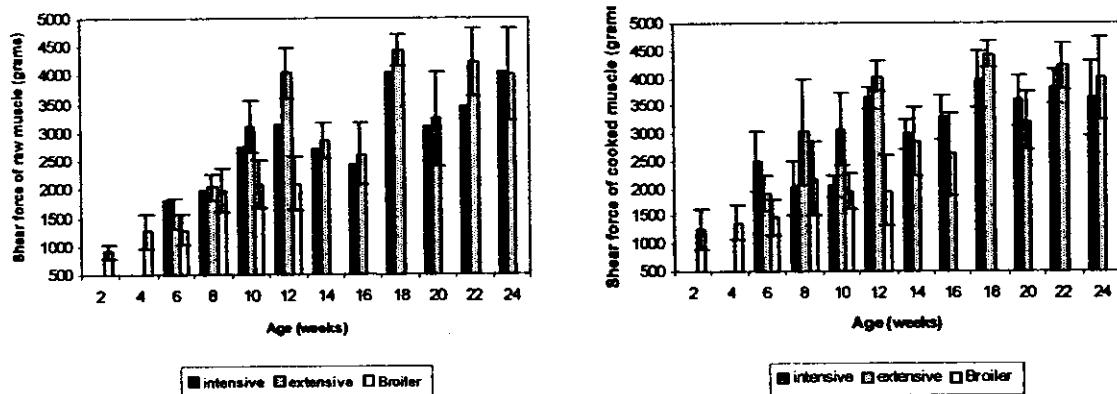

Figure 10 Shear force values of raw and cooked *pectoralis* muscles at differing ages of broiler and Thai indigenous chicken reared under intensive and extensive systems

Dawson และคณะ (1991) อธิบายว่า ค่าแรงตัวผ่านของกล้ามเนื้อที่สูงขึ้นตามอายุของไก่ที่เพิ่มขึ้นนี้ เป็นผลจากปริมาณคอลลาเจนที่เพิ่มขึ้นตามอายุของไก่ ซึ่งทำให้ปริมาณของ cross-link คอลลาเจน เพิ่มขึ้น ขณะที่การละลาย (solubility) ของคอลลาเจนลดลง (Lawrie, 1991; Warriss, 2000; Pearson and Young, 1989) นอกจากนี้ความหนาของเนื้อเยื่ออ่อนเยื่อเกียพันธุ์เพอร์โวเมเซียนที่เพิ่มขึ้นเมื่อตัววัยอาชูเพิ่มขึ้นก็มีผล ทำให้ค่าแรงตัวผ่านเนื้อสูงขึ้น (Liu et al., 1996; Wattanachant et al., 2005) นอกจากนี้ Dransfield (1994) ยังได้สรุปว่า สายพันธุ์ เพศ อาชู และอาหาร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความนุ่มนวลเนื้อย่างแน่นอนสัดส่วนด้วย

Cooking loss

สำหรับผลการวิเคราะห์ค่า cooking loss ของกล้ามเนื้อออกส่วนนอกได้แสดงไว้ใน Table 11 จากการวิเคราะห์พบว่า เมื่อไก่ที่เพิ่มเมื่อวันนี้อาชูเพิ่มขึ้น กล้ามเนื้อออกส่วนนอกของไก่ที่เลี้ยงทั้งในระบบประยุตและไม่ประยุตมีปอร์เร็นต์ cooking loss เพิ่มขึ้น ($P<0.05$ และ $P<0.01$ ตามลำดับ) แต่ความแตกต่างของระบบการเลี้ยงไม่มีผลทำให้กล้ามเนื้อมีปอร์เร็นต์ cooking loss แตกต่างกัน ($P>0.05$) อย่างไรก็ตาม อาชูและระบบการเลี้ยงมีอิทธิพลร่วมต่อค่า cooking loss ของกล้ามเนื้อไก่ ($P<0.05$) โดยมีค่า cooking loss เพิ่มขึ้นอยู่ในช่วง 22 – 28% จากรายงานของ Honikel and Hamm (1994) สรุปว่า กล้ามเนื้อไก่มีค่า cooking loss อยู่ในช่วง 25 – 35% ขณะที่ Wattanachant และคณะ (2004) รายงานว่า กล้ามเนื้อออกส่วนนอกของไก่ที่เพิ่มเมื่อวันนี้ค่า cooking loss เท่ากับ 28.54% และคงให้เห็นว่า ค่า cooking loss ของกล้ามเนื้อไก่ที่เลี้ยงทั้งสองระบบมีค่าอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ความแตกต่างของค่าที่ได้อาจะเกิดจากขนาดของชิ้นเนื้อ และวิธีการให้ความร้อนในการวิเคราะห์ที่

แตกต่างกัน รวมทั้งยังอาจจะเกิดจากการจัดการซึ่นเนื้อ และเทคนิคในการตรวจวัดที่แตกต่างกัน (Honikel and Hamm, 1994) การที่อายุและระบบการเลี้ยงมีผลต่อค่า cooking loss ในเนื้อไก่ อาจมีความสัมพันธ์กับปริมาณ colloidal protein ที่ละลายได้มีปริมาณแตกต่างกันตามอายุและระบบการเลี้ยง Wattanachant และคณะ (2004) กล่าวว่า ก้านเนื้อที่มีปริมาณ colloidal protein ที่ละลายได้ต่ำกว่า จะมีความแข็งแรงและเกิดการหดตัวบีบตัวลดโปรตีนในโภชนาฑที่เสียสภาพในขณะให้ความร้อน จึงทำให้โปรตีนก้านเนื้อเกิดการเสียความสามารถในการอุ่นน้ำ และน้ำถูกบีบออกมากกว่าก้านเนื้อที่มีปริมาณ colloidal protein ที่ละลายได้สูงกว่า ซึ่งปริมาณ colloidal protein ที่ละลายได้จะลดลงตามอายุของไก่ซึ่งมีผลให้ค่า cooking loss ในก้านเนื้อสูงขึ้นตามอายุ

การเปรียบเทียบค่า cooking loss ของก้านเนื้อไก่พื้นเมืองกับเนื้อไก่กระทงที่ช่วงอายุต่างๆ แสดงใน Figure 11 สำหรับค่าปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำเมื่อทำให้สุกของเนื้อ พบร่วมค่าเพิ่มน้ำอ่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ช่วงอายุ 6-10 สัปดาห์ ($P<0.01$) ที่ระดับอายุ 4 สัปดาห์ซึ่งเป็นช่วงอายุที่เหมาะสมต่อการบริโภค มีค่าการสูญเสียน้ำต่ำที่ 20.9% ซึ่งไม่แตกต่างกับก้านเนื้อไก่กระทงที่อายุ 2 สัปดาห์ ($P>0.01$) ส่วนที่ช่วงอายุท่ากัน ไก่พื้นเมืองค่า cooking loss ของไก่ทั้งสองสายพันธุ์ไม่แตกต่างกัน สำหรับค่า cooking loss ของก้านเนื้อไก่กระทงที่ได้จากการศึกษานี้ค่าสูงกว่าที่รายงานโดย Wattanachant และ คณะ (2004) ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง $19.93 \pm 2.38\%$ สำหรับก้านเนื้อออกไก่กระทงที่อายุ 5 สัปดาห์

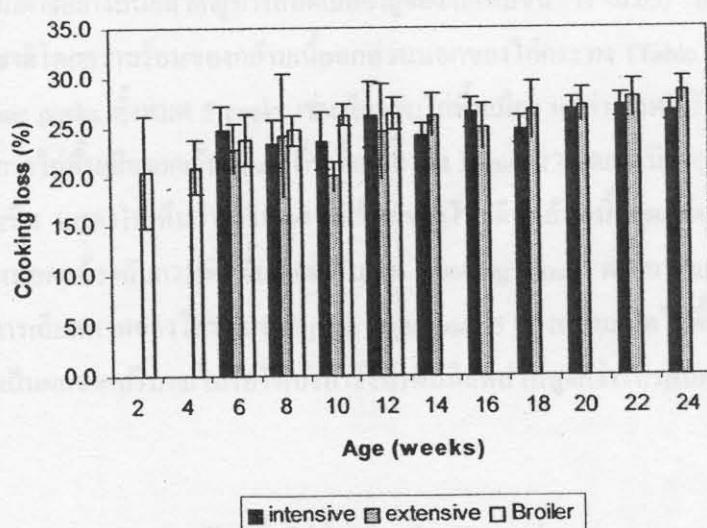

Figure 11 Cooking loss of *pectoralis* muscles at differing ages of broiler and Thai indigenous chicken reared under intensive and extensive systems

คุณสมบัติการสูญเสียสภาพรวมชาติโดยความร้อน

ผลการศึกษาการสูญเสียสภาพรวมชาติโดยความร้อนของกล้ามเนื้อกลับส่วนอกของไก่พื้นเมืองที่ระดับอายุต่างๆ จากระบบการเลี้ยงทั้งสองแบบ ได้แสดงไว้ใน Table 12 ผลการศึกษาที่ได้พบว่าทุกช่วงอายุ ไก่พื้นเมืองมี endothermic peaks ทั้งหมด 5 peaks ที่อุณหภูมิสูงสุดของการเสียสภาพ (T_{peak}) ในช่วง 55.3-58.4°C, 60.9-62.6°C, 65.6-67.5°C, 71.2-72.0°C, และ 77.6-79.5°C ตามลำดับ ซึ่งจำนวน peak ที่ได้จาก thermogram จะสัมพันธ์กับการเสียสภาพของโปรตีนกล้ามเนื้อในช่วงอุณหภูมิที่แตกต่างกัน จากการศึกษาของ Kijowski และ Mast (1988) ในเนื้อกลับไก่ของไกระทงพบอุณหภูมิในการเสียสภาพจำนวน 5 endothermic peaks ที่ อุณหภูมิ 57, 62, 67, 72 และ 78°C ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับผลการศึกษาครั้งนี้ โดยในช่วงอุณหภูมิของ peaks ดังกล่าวเกิดจากการเสียสภาพของโปรตีนในโซเดียม (peak 1) โปรตีนเนื้อเยื่อกีบพัน (peak 2) ชาาร์โคลาสมิก โปรตีน (peak 3, 4) และ โปรตีนแยกตัว (peak 5) (Kijowski and Mast, 1988; Bircan and Barringer, 2002) แต่ผลที่ได้แตกต่างจากการศึกษาของ Wattanachant และ คณะ (2005) ในไก่พื้นเมืองไทยโดยพบเพียง endothermic peaks ที่ 1, 2 และ 5 เท่านั้น ซึ่งความแตกต่างของจำนวน peak ที่ได้มีผลมาจากการแคล้วของวัตถุคิน ธาตุ และ ระยะเวลาในการเก็บรักษาเนื้อ (Xiong and Brekke, 1989; Murphy et al., 1998) เมื่อพิจารณาผลของ ระบบการเลี้ยงและเพศของไก่พบว่าไม่มีผลต่อค่าอุณหภูมิและพลังงานในการเสียสภาพของกล้ามเนื้อเนื่องจาก ความร้อน ($P>0.05$) แต่สำหรับอุณหภูมิในการเสียสภาพของกล้ามเนื้อ T_{max} และ T_{peak} ของ peak ที่หนึ่งและ peak ที่ห้ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่ออายุของไก่เพิ่มขึ้น ($P<0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการ สูญเสียสภาพรวมชาติโดยความร้อนของกล้ามเนื้อกลับส่วนอกของไกระทง (Table 3 ภาคผนวก ก) พบว่า มีจำนวน endothermic peaks ทั้งหมด 5 peaks เท่าเดียวกับไก่พื้นเมือง แต่ค่าอุณหภูมิในการเสียสภาพที่ระดับ อายุเดียวกันมีค่าสูงกว่าไก่พื้นเมืองยกเว้น peak ที่หนึ่งแสดงดัง Figure 12 โดยจะมีค่าอุณหภูมิในการเสียสภาพ ลดลงเมื่ออายุไก่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าการทนความร้อนของโปรตีนกล้ามเนื้อลดลงตามอายุโดยเฉลี่ยในโอ-ไฟปริลาร์ โปรตีนซึ่งสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณ cooking loss ตามอายุของไก่ ปริมาณพลังงาน (enthalpy) ที่ใช้ในการเสียสภาพของโปรตีนของ peak 1 และ peak 5 ของกล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองและไกระทงสูง กว่า peak อื่นๆ อาจเป็นผลจากปริมาณไขโอไฟปริลาร์ โปรตีนมีสัดส่วนสูงกว่าโปรตีนกล้ามเนื้อชนิดอื่นๆ

โครงสร้างระดับอุตสาหกรรมกล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองที่ระดับอายุต่างๆ

ผลการศึกษาโครงสร้างระดับอุตสาหกรรมของไก่พื้นเมือง (Table 13) พบว่า Stein ผู้ศูนย์กลางของ Stein ใน กล้ามเนื้อกลับ และความหนาของเนื้อเยื่อกีบพันซึ่งเพอร์โตริโนเรียม เพิ่มขึ้นเมื่อไก่มีอายุมากขึ้น ($P<0.01$) สำหรับ ความยาวชาาร์โคลเมียร์จะเพิ่มขึ้นตามอายุจนถึง 16 สัปดาห์ แต่หลังจากนั้นค่าจะมีแนวโน้มขึ้นลงอยู่ในช่วง 1.53 -1.68 ไมโครเมตร เมื่อพิจารณาถึงระบบการเลี้ยง พบว่าความแตกต่างของระบบการเลี้ยงไม่มีผลทำให้กล้ามเนื้อ ของ ไก่พื้นเมืองมีขนาดของ Stein ไปกล้ามเนื้อและความยาวชาาร์โคลเมียร์แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) แต่มีผล

Table 12 Effects of age and rearing systems on Transformation temperature and denaturation enthalpy of *Pectoralis* indigenous chicken muscle

DSC	System	Age (weeks)										Level of significant			
		6	8	10	12	14	16	18	20	22	24	Sex	Age	System	Age*System
Peak 1															
-T _{trans} (°C)	Intensive	52.5±0.57 ^a	53.25±0.62 ^b	52.57±0.68 ^b	52.32±0.76 ^{abc}	52.25±0.87 ^{abc}	51.1±1.23 ^a	51.35±0.93 ^{bc}	51.57±0.78 ^{bc}	52.55±0.33 ^{ab}	51.35±1.03 ^{bc}	ns	*	ns	ns
	Extensive	52.02±1.04 ^b	53.52±0.15 ^a	52.05±0.51 ^b	52.65±0.67 ^b	51.65±0.44 ^{bc}	50.6±0.61 ^d	51.75±0.52 ^{bc}	50.57±0.66 ^d	51.77±0.56 ^b	51.47±1.04 ^{cd}	ns	*	ns	ns
-T _{peak} (°C)	Intensive	57.47±0.59 ^a	57.82±0.68 ^a	57.57±0.55 ^a	57.00±0.71 ^a	56.87±1.01 ^{ab}	56.40±0.50 ^{ab}	56.57±0.93 ^{ab}	56.57±0.64 ^{ab}	56.25±0.11 ^b	56.12±0.26 ^b	ns	*	ns	ns
	Extensive	57.32±0.37 ^b	58.4±0.67 ^a	56.77±0.51 ^{bcd}	57.5±0.94 ^b	56.3±0.45 ^{bcd}	55.7±0.67 ^{ab}	56.5±0.57 ^{bcd}	55.32±0.62 ^c	56.07±0.98 ^{abc}	56.70±0.23 ^{bcd}	ns	*	ns	ns
-Enthalpy, J/g	Intensive	0.18±0.09 ^c	0.16±0.23 ^b	0.28±0.05 ^{ab}	0.26±0.08 ^{abc}	0.26±0.16 ^b	0.30±0.09 ^a	0.35±0.08 ^a	0.25±0.09 ^{bc}	0.24±0.05 ^{bc}	0.29±0.08 ^{ab}	ns	*	ns	ns
Peak 2															
-T _{trans} , °C	Intensive	59.95±0.58	60.05±0.40	60.17±0.79	60.3±0.79	58.27±2.25	59.6±0.54	59.82±0.69	59.45±0.92	59.85±0.62	59.55±0.54	ns	ns	ns	ns
	Extensive	59.7±0.95	60.35±0.85	59.82±1.09	59.77±0.37	59.32±0.46	59.05±0.25	59.47±0.67	59.65±0.70	60.15±0.44	59.52±0.38	ns	ns	ns	ns
-T _{peak} , °C	Intensive	61.92±0.45	61.92±1.26	61.6±0.34	61.9±0.90	61.5±1.14	61.2±0.47	62.12±1.28	62.17±2.02	62.17±0.51	61.25±0.54	ns	ns	ns	ns
	Extensive	62.6±0.75	62.0±0.96	61.5±1.36	62.0±0.24	60.97±0.43	62.12±1.26	61.4±0.40	61.67±0.83	62.12±0.40	62.2±1.56	ns	ns	ns	ns
-Enthalpy, J/g	Intensive	0.06±0.03	0.08±1.03	0.02±0.02	0.03±0.01	0.33±0.61	0.03±0.04	0.14±0.24	0.06±0.06	0.09±0.05	0.06±0.02	ns	ns	ns	ns
Peak 3															
-T _{trans} , °C	Intensive	64.92±0.64	66.1±0.32	65.12±0.70	65.0±1.28	63.75±0.96	64.77±1.92	64.12±1.23	63.5±1.0	65.1±0.73	64.57±0.41	ns	ns	ns	ns
	Extensive	63.32±4.31	65.82±1.74	64.15±0.41	65.27±0.91	64.45±0.84	64.92±1.11	63.75±0.85	65.05±0.61	65.0±1.02	64.45±0.30	ns	ns	ns	ns
-T _{peak} , °C	Intensive	66.45±0.31	67.52±0.33	67.27±0.34	66.72±0.57	66.1±0.67	66.55±1.59	66.72±0.88	65.62±1.20	66.72±0.21	66.32±0.46	ns	ns	ns	ns
	Extensive	66.77±0.22	67.05±0.93	66.22±0.21	67.02±0.71	66.72±0.26	66.62±0.05	66.27±1.18	66.4±0.52	66.85±0.71	65.62±0.75	ns	ns	ns	ns
-Enthalpy, J/g	Intensive	0.03±0.02	0.02±0.01	0.04±0.02	0.04±0.02	0.05±0.01	0.05±0.06	0.05±0.01	0.04±0.04	0.04±0.01	0.04±0.01	ns	ns	ns	ns
Data are presented as mean ± standard deviation, n = 10 (5 birds x 2 determinations)															
* Means within row with differing superscripts are significantly different (P<0.05); * = P<0.05; * = (P<0.01) ns= non-significant difference (P>0.05); Sex = block															

Table 12 Continued

DSC	System	Age (weeks)												Level of significant			
		6	8	10	12	14	16	18	20	22	24	Sex	Age	System	Age*System		
Peck 4																	
-T _{core} , °C	Intensive	70.4±0.37 ^b	71.1±0.29 ^a	70.27±0.29 ^{bcd}	70.40±0.54 ^b	69.80±0.29 ^c	70.07±0.05 ^{bcd}	69.90±0.13 ^a	69.65±0.59 ^{ad}	68.22±0.53 ^d	67.99±0.46 ^d	ns	**	ns	ns		
	Extensive	70.57±0.51 ^{bcd}	70.77±0.59 ^a	69.8±0.28 ^a	70.75±0.38 ^a	70.22±0.46 ^{bcd}	70.05±0.06 ^{bcd}	69.87±0.22 ^{bcd}	69.87±0.25 ^{bcd}	69.20±0.42 ^{bcd}	67.71±0.31 ^a	ns	**				
-T _{peak} , °C	Intensive	71.7±0.32	71.87±0.30	72.0±0.53	71.82±0.59	71.2±0.26	71.47±0.15	71.8±0.45	71.62±0.48	72.05±0.91	71.75±0.76	ns	ns	ns	ns		
	Extensive	71.55±0.60	71.7±0.91	71.22±0.28	71.97±0.39	71.45±0.13	71.67±0.13	71.67±0.46	71.27±0.31	72.32±0.63	71.5±0.28	ns	ns				
-Enthalpy, J/g	Intensive	0.02±0.01	0.01±0.003	0.02±0.003	0.02±0.003	0.02±0.01	0.02±0.01	0.02±0.006	0.01±0.004	0.05±0.05	0.02±0.008	ns	ns	ns	ns		
	Extensive	0.011±0.01	0.03±0.02	0.01±0.005	0.01±0.002	0.02±0.01	0.01±0.003	0.02±0.003	0.02±0.004	0.02±0.008	0.01±0.009	ns	ns				
Peck 5																	
-T _{core} , °C	Intensive	75.15±0.34 ^{bcd}	75.8±0.58 ^a	75.07±0.34 ^{bcd}	75.02±0.59 ^{bcd}	74.57±0.28 ^a	74.8±0.76 ^b	74.52±0.36 ^a	74.47±0.57 ^e	74.67±0.74 ^b	74.62±0.83 ^a	ns	*	ns	ns		
	Extensive	75.27±0.43 ^a	75.3±0.37 ^a	74.45±0.24 ^a	75.05±0.47 ^b	74.6±0.27 ^{bcd}	74.27±0.19 ^a	74.45±0.39 ^a	74.25±0.51 ^a	74.22±0.40 ^a	74.62±0.38 ^{bcd}	ns	**				
-T _{peak} , °C	Intensive	78.62±0.30 ^b	79.47±0.53 ^a	78.35±0.24 ^{bcd}	78.42±0.50 ^{bcd}	77.82±0.13 ^a	77.9±0.34 ^{bcd}	77.77±0.41 ^a	77.8±0.71 ^a	78.65±0.67 ^b	77.75±0.58 ^a	ns	**	ns	ns		
	Extensive	78.55±0.42 ^{bcd}	78.75±0.21 ^a	78.12±0.29 ^{bcd}	78.6±0.42 ^{bcd}	77.95±0.26 ^{bcd}	77.62±0.43 ^d	77.97±0.35 ^{bcd}	77.9±0.62 ^{cd}	78.47±0.33 ^{bcd}	78.05±0.49 ^{bcd}	ns	**				
-Enthalpy, J/g	Intensive	0.20±0.02	0.24±0.04	0.21±0.03	0.22±0.02	0.23±0.06	0.22±0.03	0.22±0.03	0.21±0.07	0.22±0.04	0.22±0.02	ns	ns	**	ns		
	Extensive	0.22±0.02	0.26±0.06	0.26±0.04	0.23±0.02	0.27±0.05	0.20±0.01	0.23±0.03	0.27±0.08	0.24±0.03	0.28±0.08	ns	ns				

Data are presented as mean ± standard deviation, n = 10 (5 birds x 2 determinations)

* Means within row with differing superscripts are significantly different (P<0.05); * = P<0.05; ** = (P<0.01) ns= non-significant difference (P>0.05); Sex = block

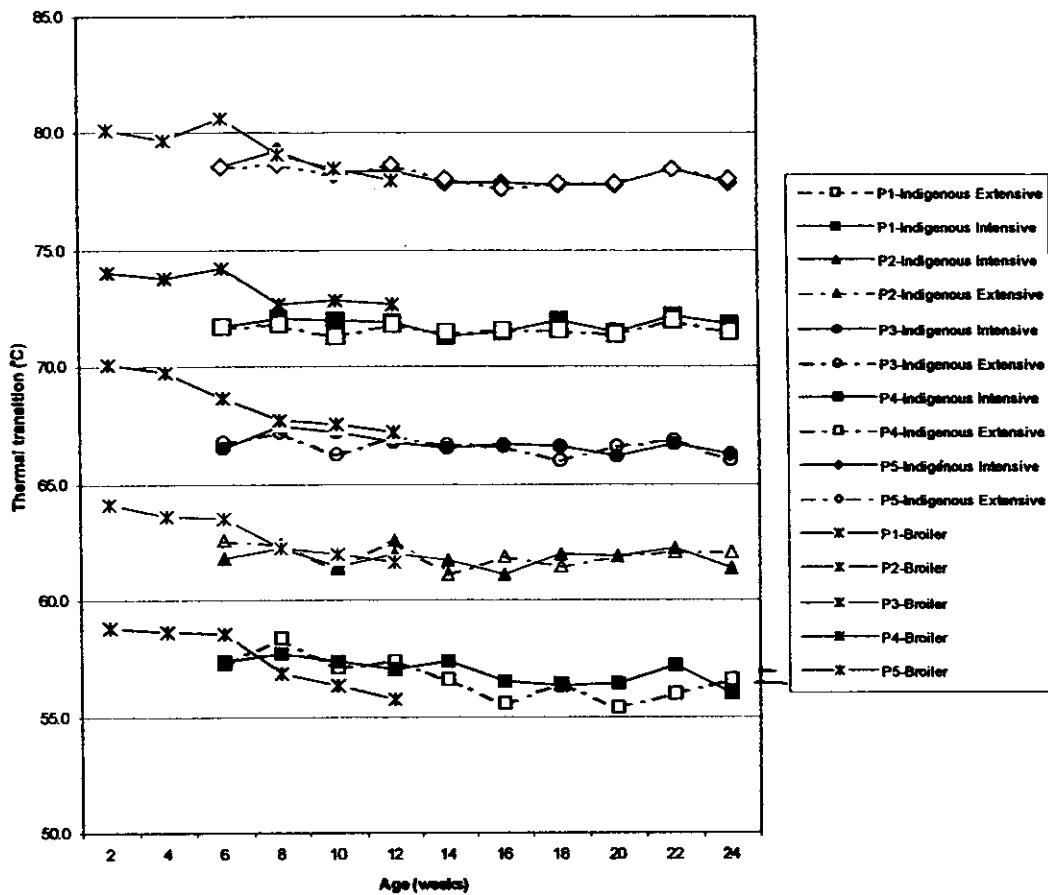

Figure 12 Thermal transition of *pectoralis* muscles at differing ages of broiler and Thai indigenous chicken reared under intensive and extensive systems

ทำให้ความหนาของเนื้อเยื่ออ่อนเกี่ยวพันชั้นเพอร์ไนเซย์มของกล้ามเนื้อไก่แตกต่างกัน ($P<0.05$) โดยกล้ามนี้ของไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงแบบประเพณีความหนาของเนื้อเยื่ออ่อนเกี่ยวพันชั้นเพอร์ไนเซย์มอย่างกว่าไก่ที่เลี้ยงแบบไม่ประเพณี ($P<0.05$) สำหรับความแตกต่างระหว่างเพศผู้และเพศเมีย จากการศึกษาพบว่าไม่มีผลทำให้กล้ามนี้อกส่วนนอกของไก่พื้นเมืองมีเส้นผ่าศูนย์กลางของเส้นไขกล้ามนี้แตกต่างกัน ($P>0.05$) แต่ไก่เพศผู้ที่เลี้ยงทึ้งสองระบบมีความยาวชาร์โครเมียร์และความหนาของเนื้อเยื่ออ่อนเกี่ยวพันชั้นเพอร์ไนเซย์มมากกว่าเพศเมีย ($P<0.01$) จากผลการศึกษาแสดงว่า การเลี้ยงแบบไม่ประเพณีโดยปล่อยให้ไก่มีพื้นที่ในการเคลื่อนไหวกล้ามนี้อิสระจะเพิ่มอาหารตามธรรมชาติในพื้นที่ที่มากกว่า หรือไก่เพศผู้ที่มีการเคลื่อนไหวมากกว่าเพศเมียซึ่งจะมีผลต่อ

Table 13 Effects of age and rearing system on microstructure of *Pectoralis* indigenous chicken muscle

Age (weeks)	Fiber diameter, μm		Sarcromear, μm		Perimysium, μm	
	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive	Intensive	Extensive
6	19.36 \pm 1.31 ^a	18.48 \pm 0.56 ^f	1.36 \pm 0.01 ^a	1.32 \pm 0.02 ^a	6.00 \pm 0.02 ^a	6.05 \pm 0.01 ^f
8	25.57 \pm 3.39 ^a	26.73 \pm 1.15 ^a	1.55 \pm 0.05 ^{ab}	1.55 \pm 0.03 ^{bc}	6.30 \pm 0.60 ^a	6.10 \pm 0.12 ^f
10	27.99 \pm 3.58 ^{ad}	27.49 \pm 2.40 ^{ab}	1.55 \pm 0.02 ^{ab}	1.55 \pm 0.01 ^b	8.00 \pm 0.06 ^a	8.20 \pm 0.06 ^a
12	31.17 \pm 1.82 ^a	27.37 \pm 2.04 ^{ab}	1.51 \pm 0.03 ^a	1.50 \pm 0.05 ^a	8.20 \pm 0.03 ^a	8.40 \pm 0.05 ^a
14	31.16 \pm 2.46 ^a	30.22 \pm 4.25 ^{ad}	1.61 \pm 0.06 ^a	1.67 \pm 0.03 ^a	9.02 \pm 0.01 ^a	9.00 \pm 0.03 ^a
16	31.55 \pm 0.94 ^a	32.50 \pm 0.76 ^{bc}	1.58 \pm 0.05 ^{ab}	1.59 \pm 0.03 ^b	9.10 \pm 0.05 ^a	9.50 \pm 0.04 ^a
18	35.17 \pm 1.80 ^b	35.38 \pm 2.77 ^{ab}	1.53 \pm 0.02 ^{ab}	1.55 \pm 0.05 ^{bc}	9.80 \pm 0.04 ^b	9.62 \pm 0.02 ^c
20	35.45 \pm 2.97 ^b	35.26 \pm 0.48 ^{ab}	1.62 \pm 0.06 ^a	1.68 \pm 0.07 ^a	10.00 \pm 0.05 ^{ab}	10.20 \pm 0.04 ^b
22	36.21 \pm 1.78 ^b	34.90 \pm 0.53 ^{ab}	1.59 \pm 0.03 ^{ab}	1.56 \pm 0.03 ^{bc}	10.10 \pm 0.02 ^{ab}	10.60 \pm 0.01 ^b
24	39.04 \pm 2.40 ^b	38.10 \pm 2.49 ^a	1.58 \pm 0.04 ^{ab}	1.59 \pm 0.03 ^b	11.00 \pm 0.02 ^a	11.50 \pm 0.02 ^a
Sex	ns	ns	**	**	**	**
Age	**	**	**	**	—	**
System	ns		ns			*
Age*system	ns		ns			ns

Data are presented as mean \pm standard deviation. n = 150 (5 birds \times 3 video prints \times 10 areas)

** Means within column with differing superscripts are significantly different ($P<0.05$); * = $P<0.05$; ** = ($P<0.01$); ns= non significant difference ($P>0.05$); Sex = block .

การเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ໄก์โดยการสร้างเนื้อเยื่ออเกี้ยวพันที่หุ้มมัคกล้ามเนื้อชั้น perimysium ที่หนาขึ้น แต่ไม่มีผลเพิ่มขนาดเส้นไขข่องกล้ามเนื้อ เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างของกล้ามเนื้อ ໄก์กระทงที่ระดับอายุ 2-12 สัปดาห์ (Figure 13) พนบววนขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเส้นไขกล้ามเนื้อ ความยาวชาร์โโคเมียร์ และความหนาของเยื่อหุ้มชั้นเพอร์ริเมียร์ในเชิงมีขนาดเพิ่มขึ้นตามอายุจนถึง 8 สัปดาห์ ($P<0.01$) และหลังจากนั้นจะมีขนาดไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.01$) โดยไก่กระทงนี้ขนาดของเส้นไขกล้ามเนื้อที่ใหญ่กว่า ไก่พื้นเมืองและมีอัตราการเพิ่มขนาดที่สูงกว่าอยู่ในช่วง 19.75 – 41.45 ในโครเมตร แต่มีขนาดของความยาวชาร์โโคเมียร์สั้นกว่าไก่พื้นเมืองโดยมีค่าอยู่ในช่วง 1.43 – 1.50 ในโครเมตร และมีความหนาของเยื่อหุ้มชั้นเพอร์ริเมียร์ในเชิงมากกว่าเมื่อเทียบที่อายุเท่ากันโดยอยู่ในช่วง 3.50 – 10.08 ในโครเมตร (Table 4 ภาคผนวก ก) ซึ่งมีผลตรงข้ามกับปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดและคอลลาเจนที่ละลายได้ในไก่ทั้งสองสายพันธุ์ อาจเป็นไปได้ว่า

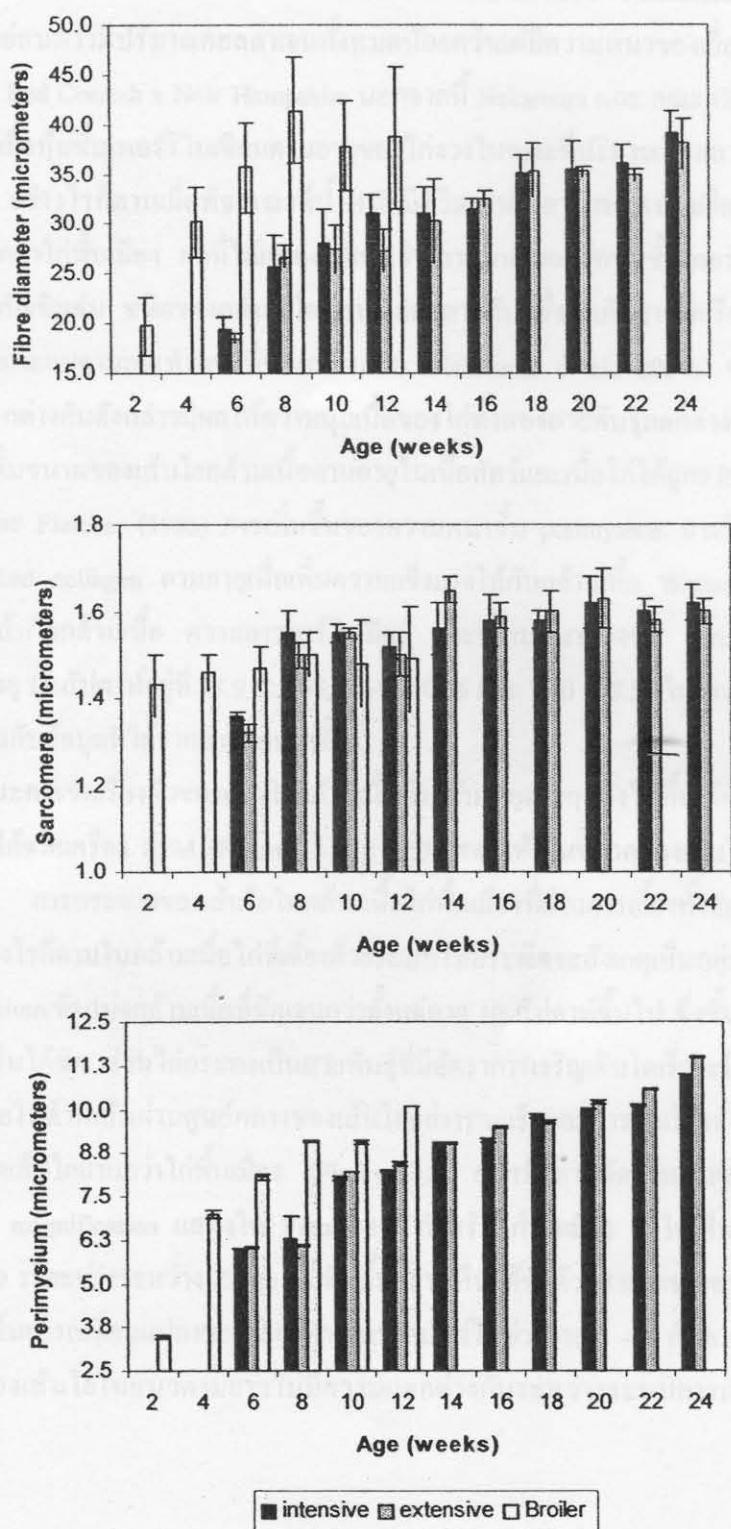

Figure 13 Fiber diameter, sarcomere length and perimysium thickness of *pectoralis* muscles at differing ages of broiler and Thai indigenous chicken reared under intensive and extensive systems

การเพิ่มความหนาของเยื่อหุ้มชั้นเพอร์ริไมเซียมของกล้ามเนื้อไก่กระทงไม่ได้เกี่ยวข้องกับปริมาณและการเกิด crosslinked คอลลาเจน ซึ่งผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับการรายงานของ Nakamura และ คณะ (2004a) ซึ่งพบว่าไก่กระทงที่อ่อนกว่ามีปริมาณคอลลาเจนทึ่งหนาดอนอย่างมากแต่มีความหนาของเยื่อหุ้มชั้นเพอร์ริไมเซียมมากกว่าไก่ลูกผสม Red Cornish x New Hampshire นอกจากนี้ Nakamura และ คณะ (2004b) รายงานว่ามีการเพิ่มความหนาของเยื่อหุ้มชั้นเพอร์ริไมเซียมตามอายุของไก่กว่างในขณะที่ปริมาณคอลลาเจนทึ่งหนาดไม่ได้เพิ่มตามอายุที่มากขึ้น อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาที่น้ำหนักมีชีวิตเท่ากันความหนาของเยื่อหุ้มชั้นเพอร์ริไมเซียมของไก่กระทงน้อยกว่าไก่พื้นเมือง ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าความหนาของเยื่อหุ้มชั้นเพอร์ริไมเซียมของกล้ามเนื้อไก่ชั้นอยู่กับหลาบปัจจัย เช่น ชนิดของกล้ามเนื้อ อายุ และสายพันธุ์ซึ่งจะเกิดการจัดเรียงตัวของเส้นไขคอลลาเจน ในปริมาณที่เหมาะสมตามการทำหน้าที่ของกล้ามเนื้อ (Nakamura et al., 2004b) จากลักษณะโครงสร้างของกล้ามเนื้อที่แตกต่างกันดังกล่าวมีผลให้ความนุ่มนวลของไก่ทั้งสองสายพันธุ์แตกต่างกัน

การเพิ่มขนาดของเส้นไขกล้ามเนื้อตามอายุในเนื้อสัตว์และเนื้อไก่ได้ถูกรายงานโดย Lawrie (1991) และ Smith และ Fletcher (1988) การเพิ่มขึ้นของความหนาชั้น perimysium อาจมีผลสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของ cross-linked collagen ตามอายุเพื่อเพิ่มความแข็งแรงให้กับกล้ามเนื้อ Wattanachant และคณะ (2005) รายงานขนาดเส้นไขกล้ามเนื้อ ความยาวชาร์โโคเมียร์ และความหนาของชั้น perimysium ของกล้ามเนื้อกอกไก่พื้นเมืองที่อายุ 16 สัปดาห์อยู่ที่ 28.9 ± 5.95 , 1.61 ± 0.16 และ 7.10 ± 2.56 ไมโครเมตร ตามลำดับ ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วงใกล้เคียงกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้

ลักษณะการจัดเรียงตัวของเส้นไขกล้ามเนื้อที่ระดับอายุต่างๆ ของไก่พื้นเมืองและไก่กระทงแสดงโดยภาพตัดขวางที่ได้จากเครื่อง SEM (Figure 14 และ 15) แสดงให้เห็นขนาดของเส้นไขกล้ามเนื้อที่มีขนาดใหญ่ขึ้นตามอายุ การกระชาบทองเส้นไขกล้ามเนื้อไก่พื้นเมืองที่ผ่านการเลือยหั่งสองระบบมีลักษณะไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามในกล้ามเนื้อไก่ที่เลือยด้วยระบบไม่ประพีตจะสังเกตเห็นกลุ่มของมัคกล้ามเนื้อที่มีหนังหุ้มชั้น perimysium จัดแบ่งกล้ามเนื้อที่ชัดเจนกว่าตั้งแต่อายุ 10 สัปดาห์ขึ้นไป ซึ่งชั้นหนังหุ้มก็มีขนาดหนาขึ้นตามอายุอย่างเห็นได้ชัด ส่วนไก่กระทงเป็นสายพันธุ์ที่มีอัตราการเจริญเติบโตเร็วะมีผลต่อการขยายขนาดของเส้นไขกล้ามเนื้อในด้านเส้นผ่ากลางของเส้นไขย่างรวดเร็วและการจัดเรียงตัวของเส้นไขกล้ามเนื้อจะมีช่องว่างระหว่างเส้นไขมากกว่าไก่พื้นเมือง (Figure 15) สำหรับภาพตัดตามยาวของเส้นไขกล้ามเนื้อที่กำลังขยาย $10,000x$ magnification แสดงใน Figure 16 สำหรับไก่พื้นเมือง ทำให้เห็นถึงระดับชาร์โโคเมียร์ของเส้นไขกล้ามเนื้อ ระยะห่างระหว่าง Z-line จะเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดด้วยสายตาจากอายุໄก่ 6 – 14 สัปดาห์ ส่วนไก่กระทง จะเห็นการเปลี่ยนแปลงของระยะห่างชาร์โโคเมียร์ในช่วงอายุ 2 – 8 สัปดาห์ (Figure 17) สำหรับในเรื่องการจัดเรียงเส้นไขในแนวตามยาวไม่มีความแตกต่างกันระหว่างระบบการเลือยของไก่พื้นเมืองและไก่กระทง

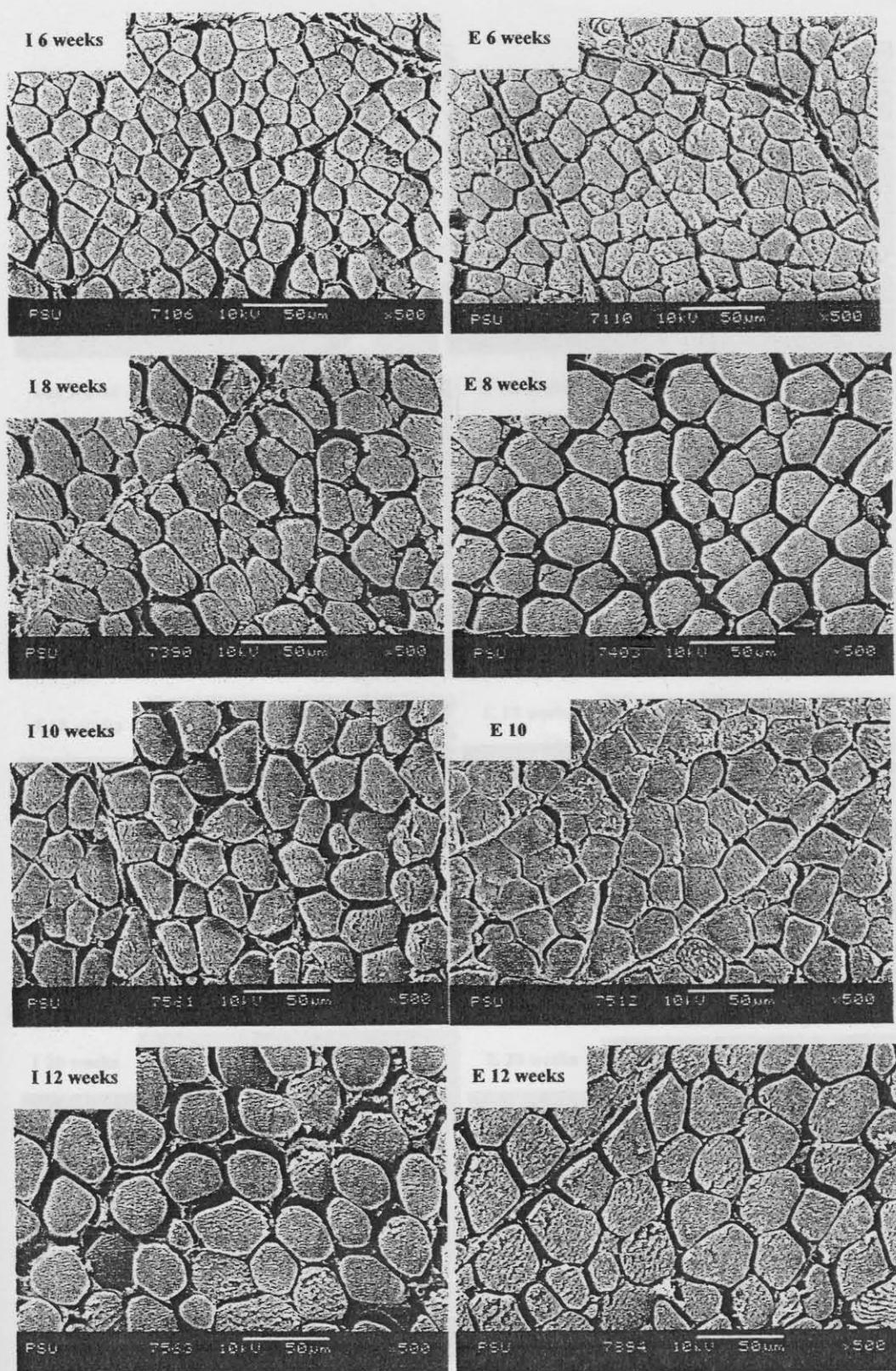

Figure 14 SEM micrographs of transverse sections at differing ages (6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22 and 24 weeks) of indigenous chicken *Pectoralis major* muscle reared under intensive (I) and extensive (E) systems

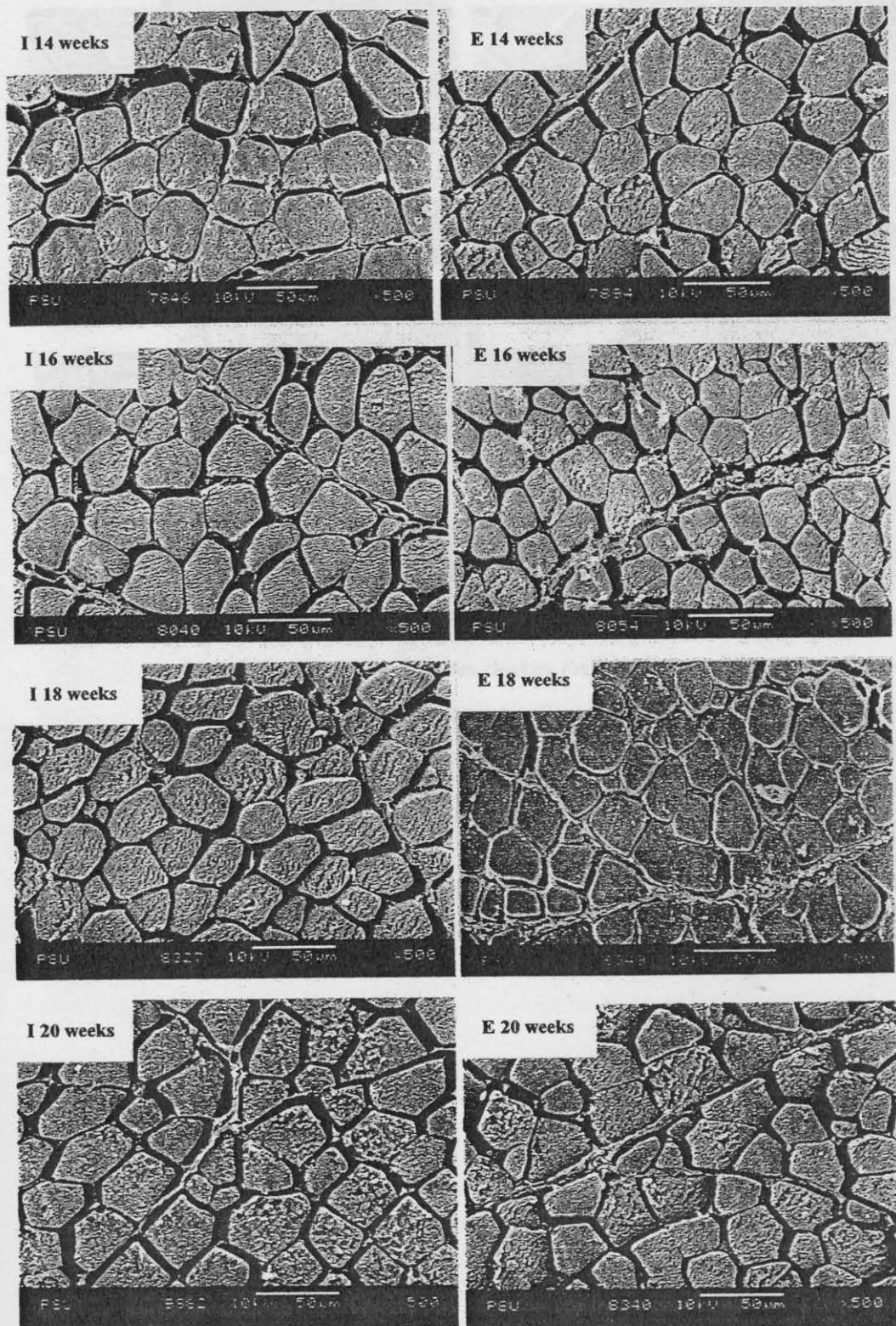

Figure 14 SEM micrographs of transverse sections at differing ages (6, 8, 10, 12, 14 ,16, 18, 20, 22 and 24 weeks) of indigenous chicken *Pectoralis major* muscle reared under intensive (I) and extensive (E) systems*(continued)

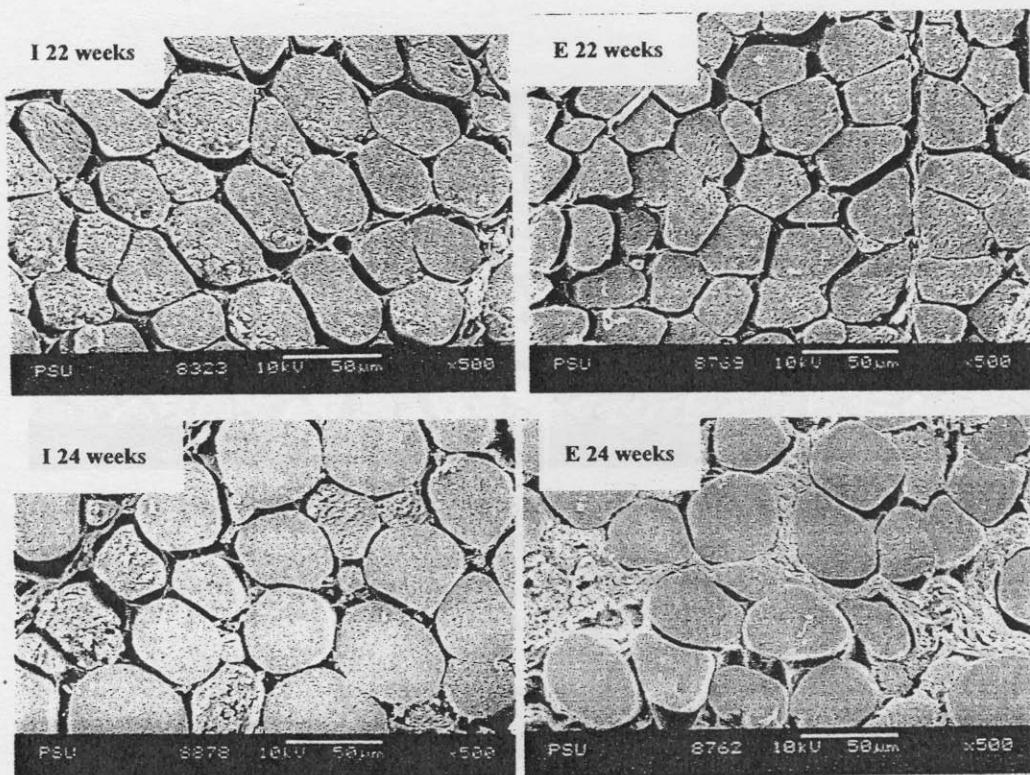

Figure 14 SEM micrographs of transverse sections at differing ages (6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22 and 24 weeks) of indigenous chicken *Pectoralis major* muscle reared under intensive (I) and extensive (E) systems (continued)

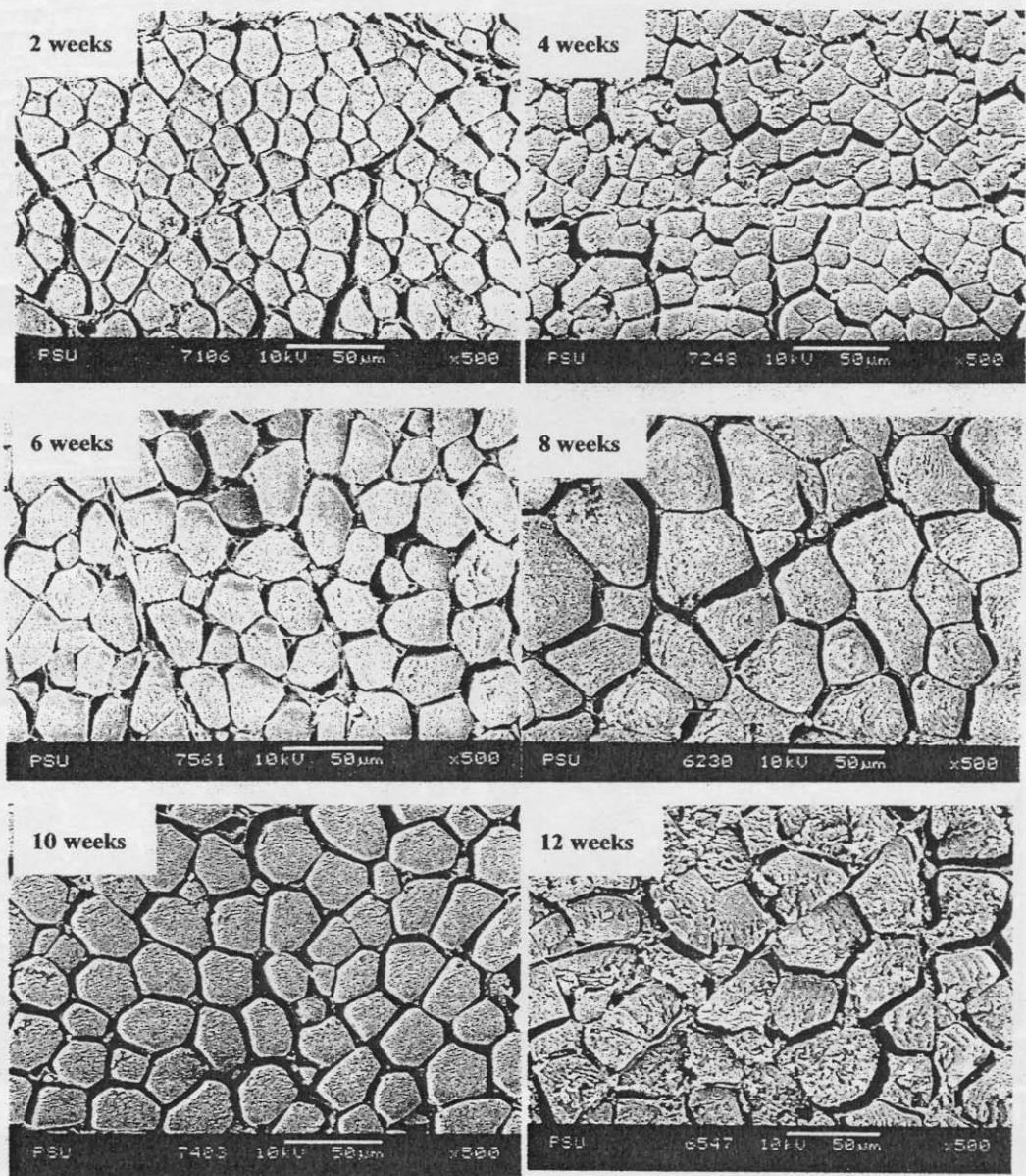

Figure 15 SEM micrographs of transverse sections at differing ages (2, 4, 6, 8, 10 and 12 weeks) of broiler *Pectoralis major* muscle

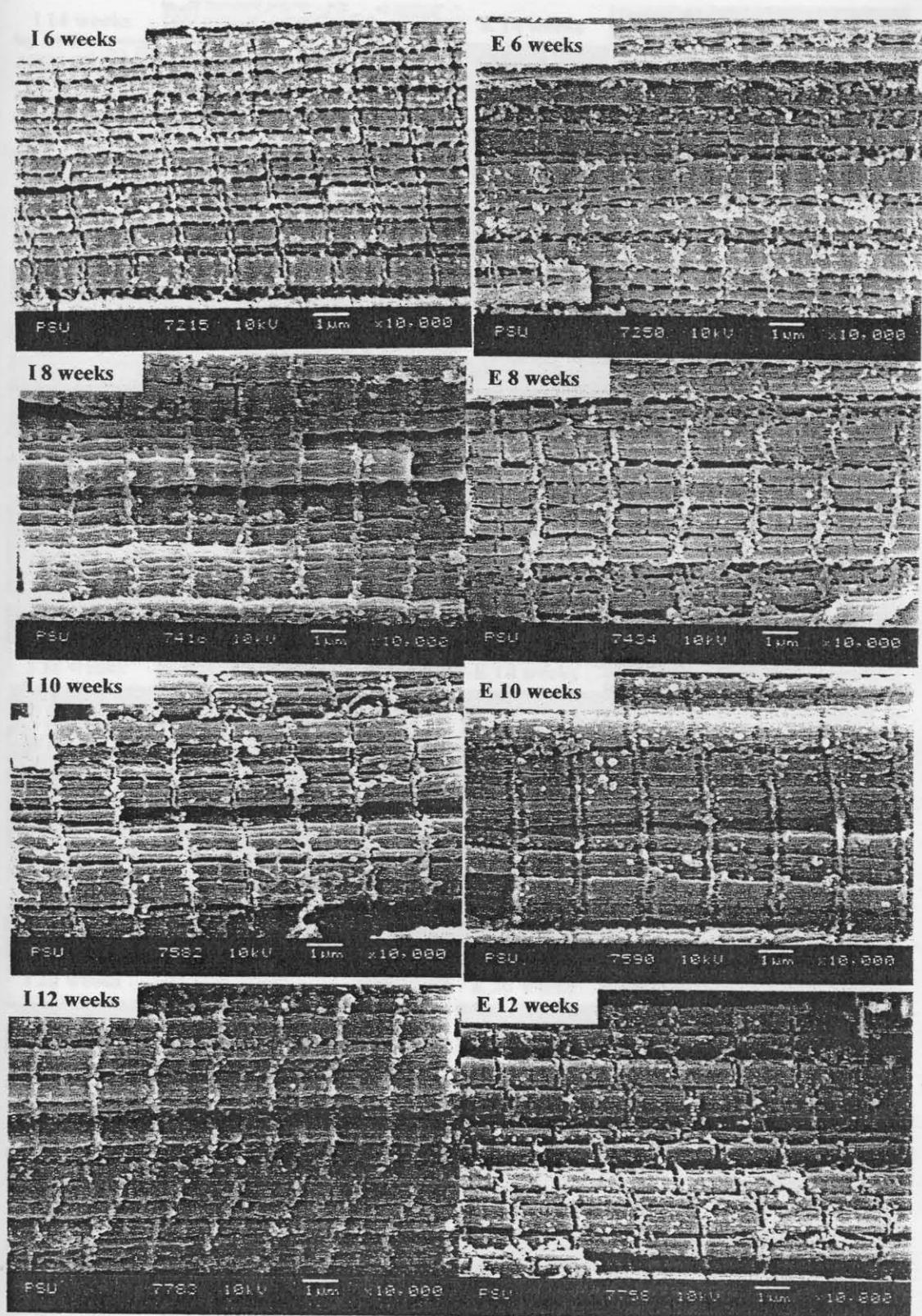

Figure 16 SEM micrographs of longitudinal sections at differing ages (6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22 and 24 weeks) of indigenous chicken *Pectoralis major* muscle reared under intensive (I) and extensive (E) systems

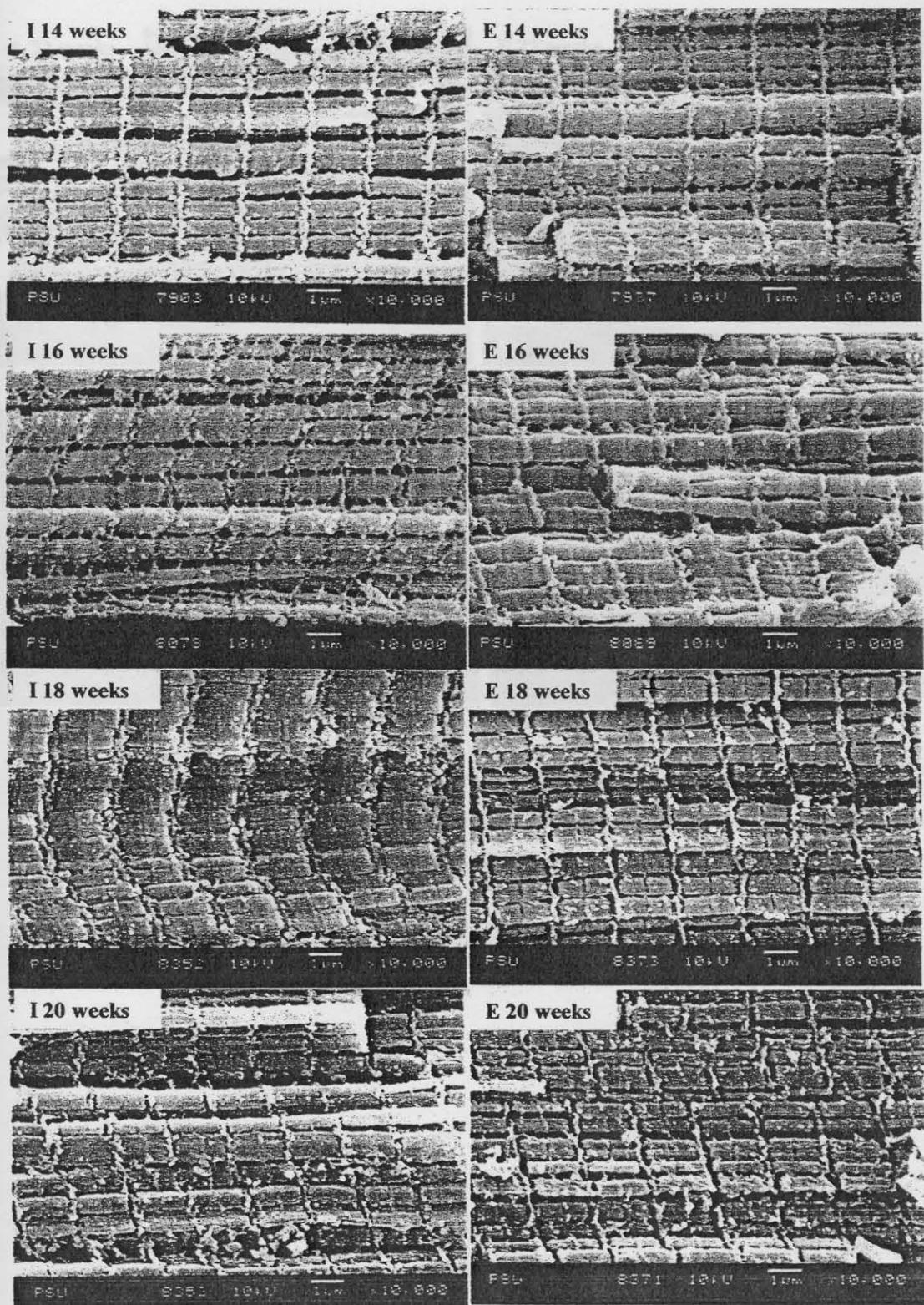

Figure 16 SEM micrographs of longitudinal sections at differing ages (6, 8, 10, 12, 14 ,16, 18, 20, 22 and 24 weeks) of indigenous chicken *Pectoralis major* muscle reared under intensive (I) and extensive (E) systems (continued)

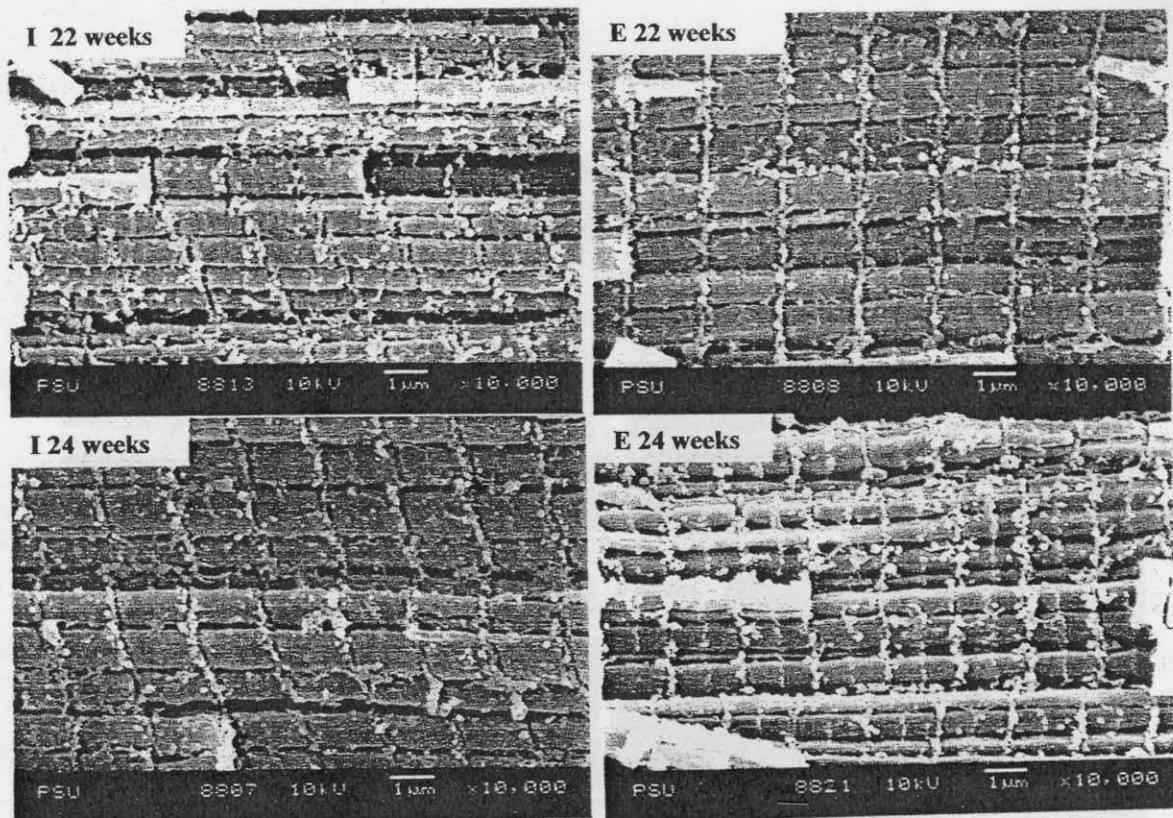

Figure 16 SEM micrographs of longitudinal sections at differing ages (6, 8, 10, 12, 14 ,16, 18, 20, 22 and 24 weeks) of indigenous chicken *Pectoralis major* muscle reared under intensive (I) and extensive (E) systems (continued)

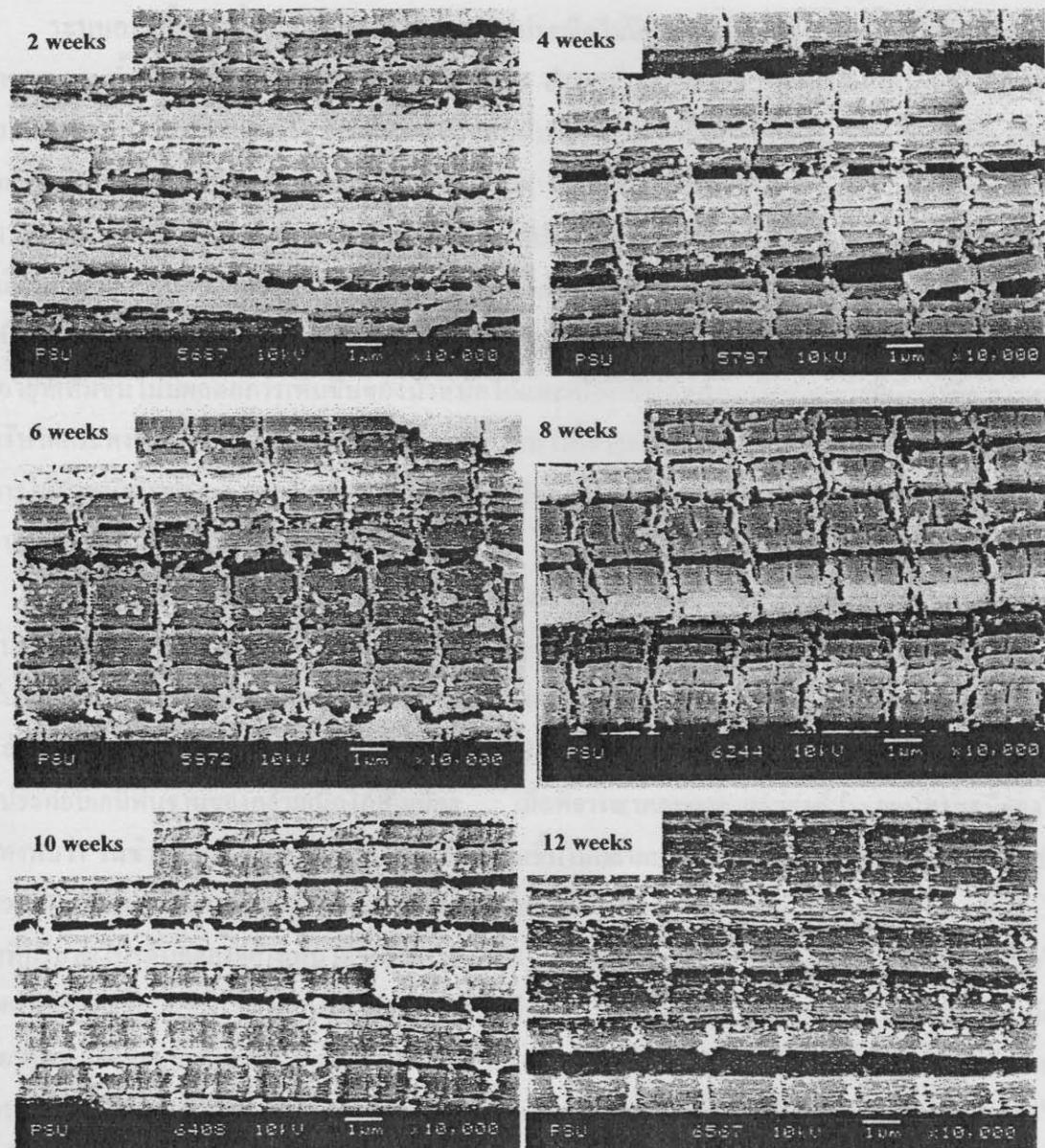

Figure 17 SEM micrographs of longitudinal sections at differing ages (2, 4, 6, 8, 10 and 12 weeks) of broiler *Pectoralis major* muscle.